



ผังนโยบายระดับประเทศ
NATIONAL SPATIAL PLAN

2 5 8 0

การวางผังนโยบายระดับประเทศ

การประชุมหารือกลุ่มย่อย (ร่าง) นโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

วันพฤหัสบดีที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 08.30 – 12.00 น.
ณ ห้องประชุม 41501 อาคาร 4 ชั้น 15 กรมโยธาธิการและผังเมือง

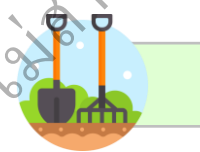
สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงใช้พื้นที่ของประเทศ

พ.ศ.2564 พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศไทยยังคงมีสภาพเป็น
ชนบทและเกษตรกรรม **ถึงร้อยละ 55.51** ของพื้นที่ทั้งประเทศ

จากปี พ.ศ.2550-2564 พบว่า



พื้นที่ป่าไม้ **ลดลง ▼ 10.17 ล้านไร่ หรือ ร้อยละ (-) 0.64/ปี** ของ พท.ประเทศ



พื้นที่เกษตร **เพิ่มขึ้น ▲ 8.08 ล้านไร่ หรือ ร้อยละ (+) 0.34/ปี** ของ พท.ประเทศ



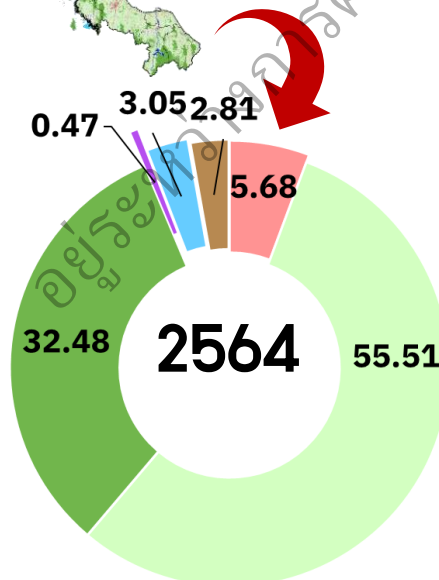
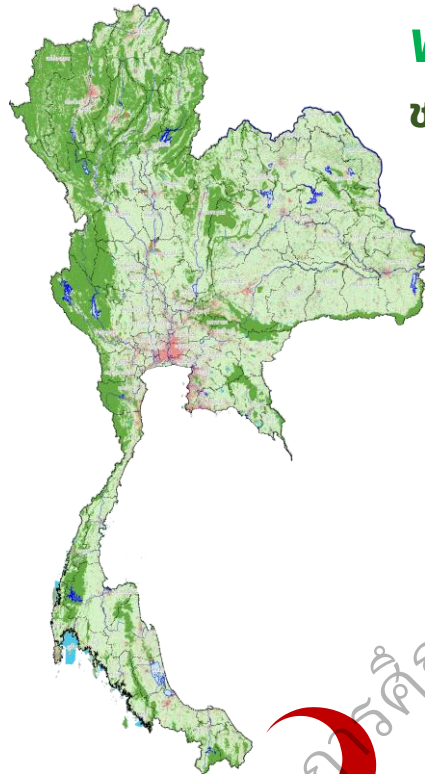
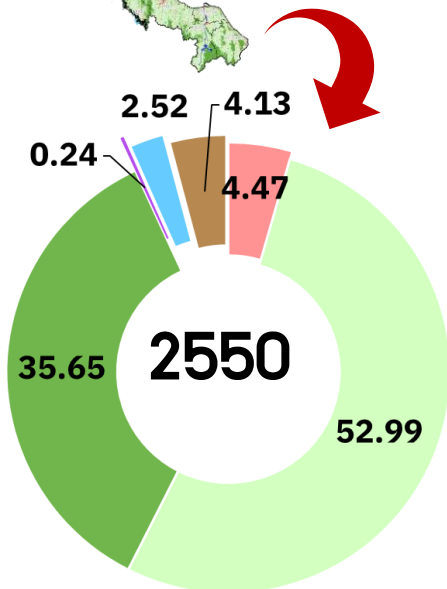
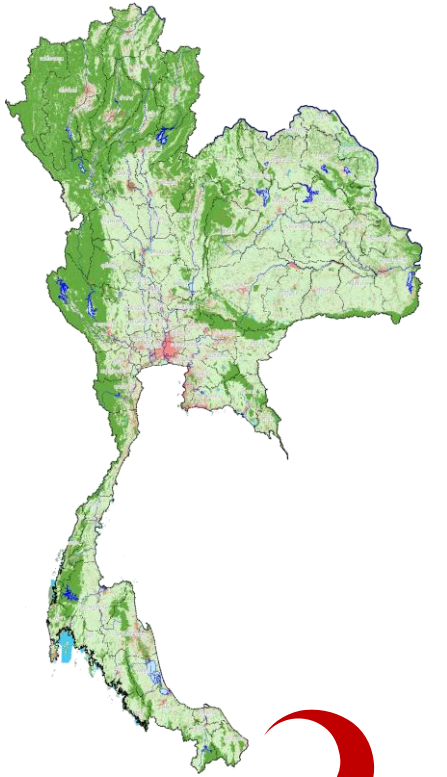
พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐาน **เพิ่มขึ้น ▲ 3.80 ล้านไร่ หรือ ร้อยละ (+) 0.19/ปี** ของ พท.ประเทศ



พื้นที่อุตสาหกรรม **เพิ่มขึ้น ▲ 7.39 แสนไร่ หรือ ร้อยละ (+) 6.79/ปี** ของ พท.ประเทศ



พื้นที่แหล่งน้ำ **เพิ่มขึ้น ▲ 1.71 ล้านไร่ หรือ ร้อยละ (+) 0.02/ปี** ของ พท.ประเทศ

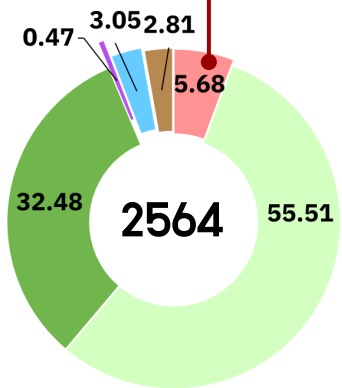


สถานการณ์การใช้พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐานของประเทศ รายภาค

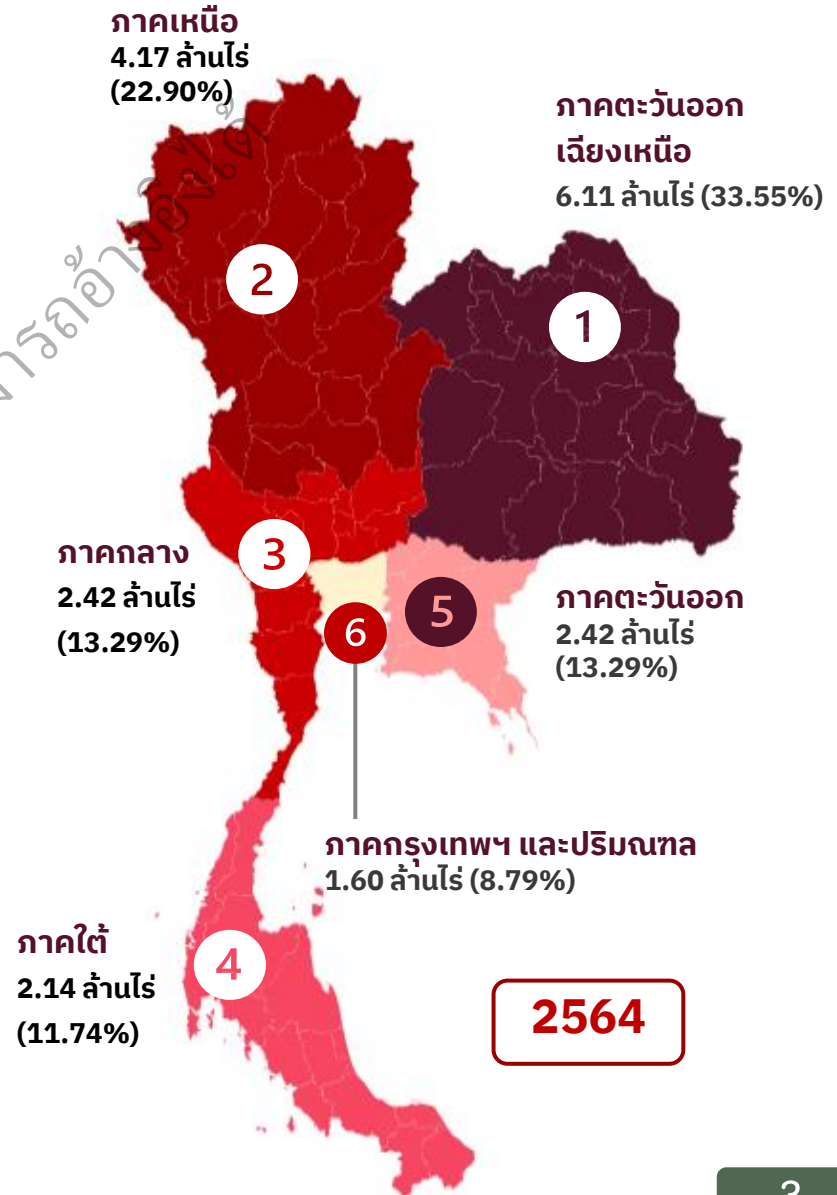
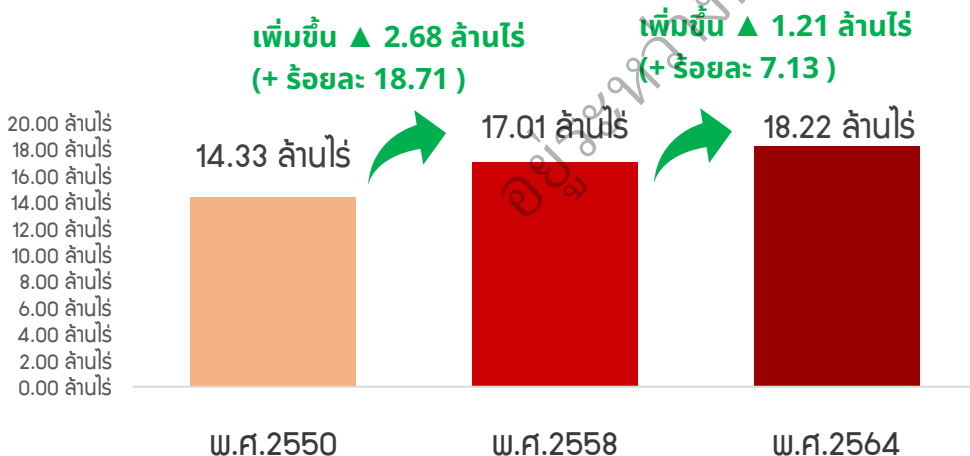


พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐาน

มีพื้นที่ทั้งหมด 18.22 ล้านไร่
หรือร้อยละ 5.68 ของพื้นที่ประเทศ



- พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐาน **ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** เนื่องจากมีขนาดพื้นที่มากที่สุด
- **ภาค BMR** มีสัดส่วนของพื้นที่เมืองมากที่สุด เมื่อเทียบกับการใช้ที่ดินทั้งหมดของภาคแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาเมืองสูง



2564

การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่ไม่เหมาะสม

1) การขยายตัวของพื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐานอย่างไร้ทิศทาง

- ประเทศไทยประสบปัญหาการขยายตัวของเมืองอย่างไร้ทิศทาง (Urban Sprawl) ไปยังพื้นที่ที่ไม่มีโครงสร้างพื้นฐานประเภทเมืองรองรับและพื้นที่เสี่ยงภัย

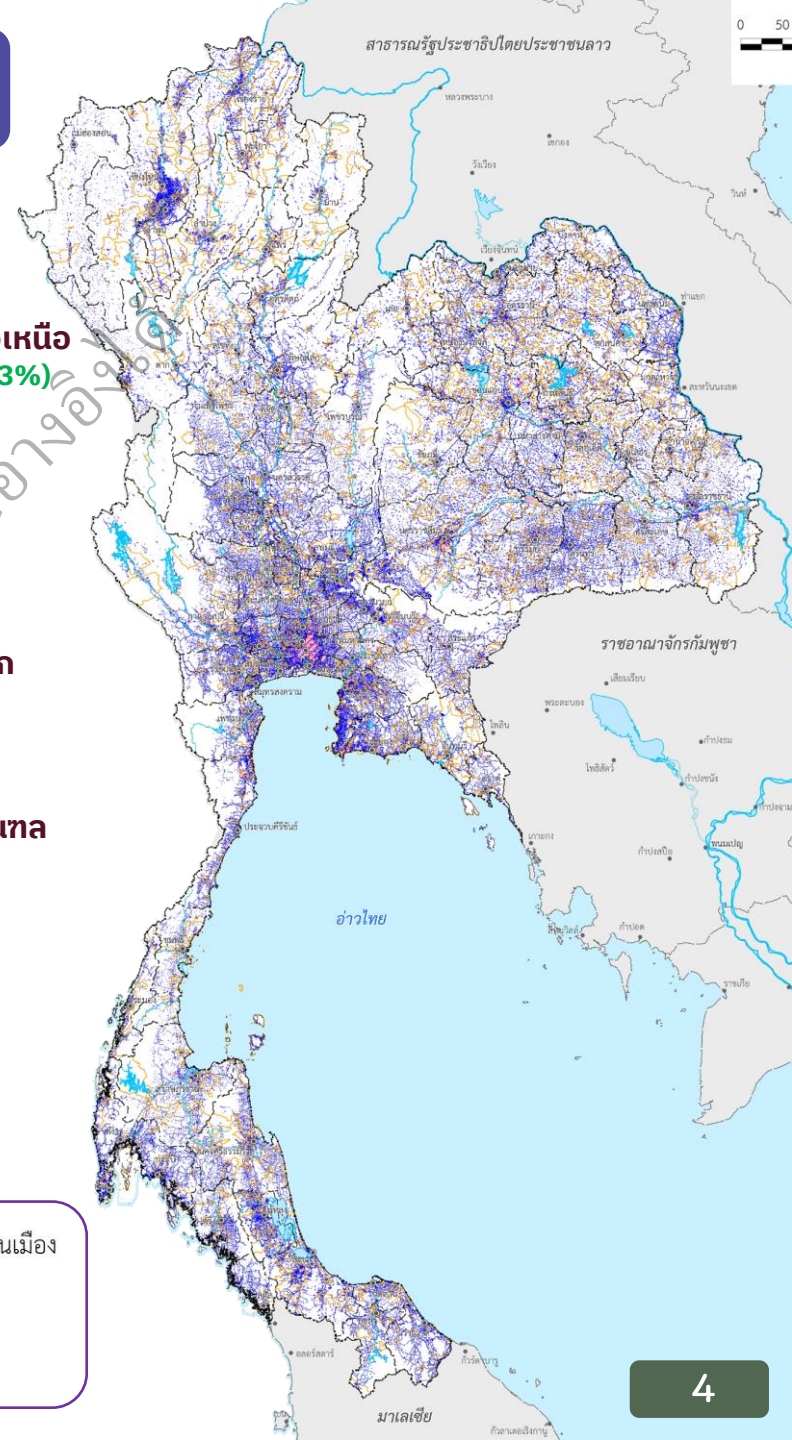
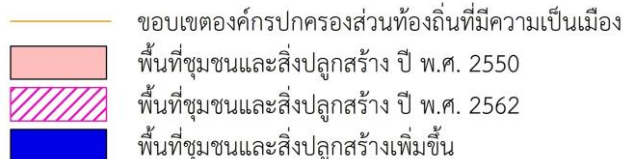
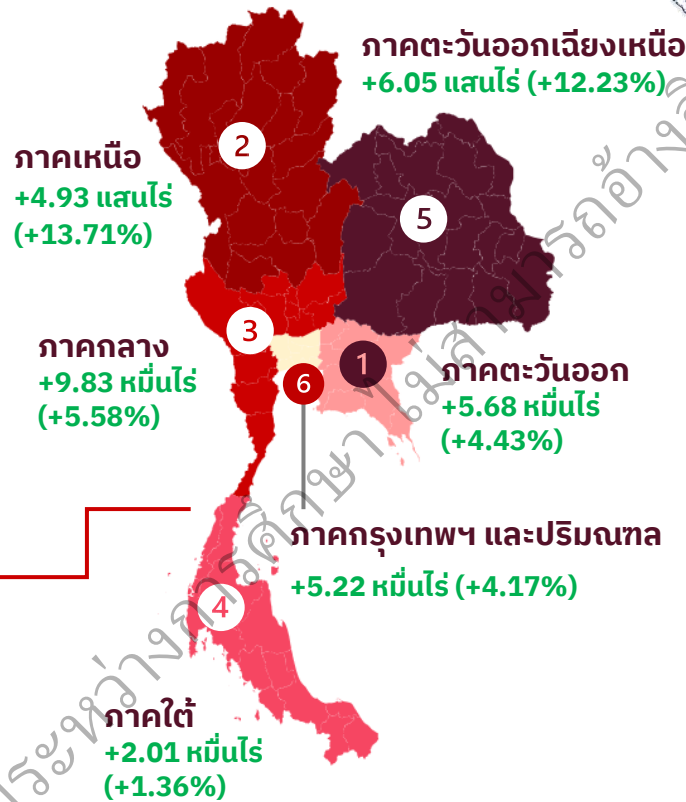
ในช่วงปี 2550-2564 พบว่า

พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐานขยายตัวรุกพื้นที่

- พื้นที่เกษตรกรรม 1.19 ล้านไร่ ร้อยละ 8.30 ของพื้นที่เมืองที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด
- พื้นที่ป่าไม้ 1.4 แสนไร่ ร้อยละ 0.95 ของพื้นที่เมืองที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด



- พบการขยายตัวของพื้นที่เมืองเพิ่มขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด

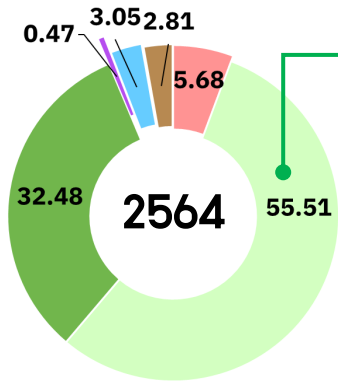


สถานการณ์การใช้พื้นที่เกษตรกรรมของประเทศ รายภาค

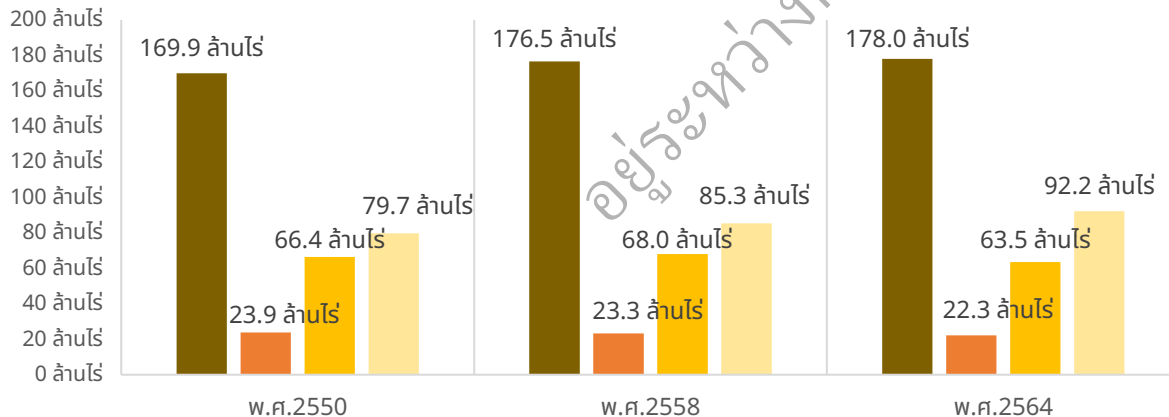


พื้นที่เกษตรกรรม

มีพื้นที่ทั้งหมด 178.01 ล้านไร่
หรือร้อยละ 55.51 ของพื้นที่ประเทศ



- พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใน **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**
- ในปี พ.ศ.2550-2564 มีการบุกเบิกพื้นที่เกษตรกรรมใหม่บริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ



■ พื้นที่เกษตรกรรม ■ เกษตรกรรมขั้นดี ■ เกษตรกรรมคุณภาพสูง ■ เกษตรกรรมทั่วไป

ภาคเหนือ

42.96 ล้านไร่
(24.13%)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

74.06 ล้านไร่ (41.61%)

ภาคกลาง

17.78 ล้านไร่
(9.99%)

ภาคตะวันออก

13.92 ล้านไร่
(7.82%)

ภาคใต้

26.89 ล้านไร่
(15.10%)

กรุงเทพฯ และปริมณฑล

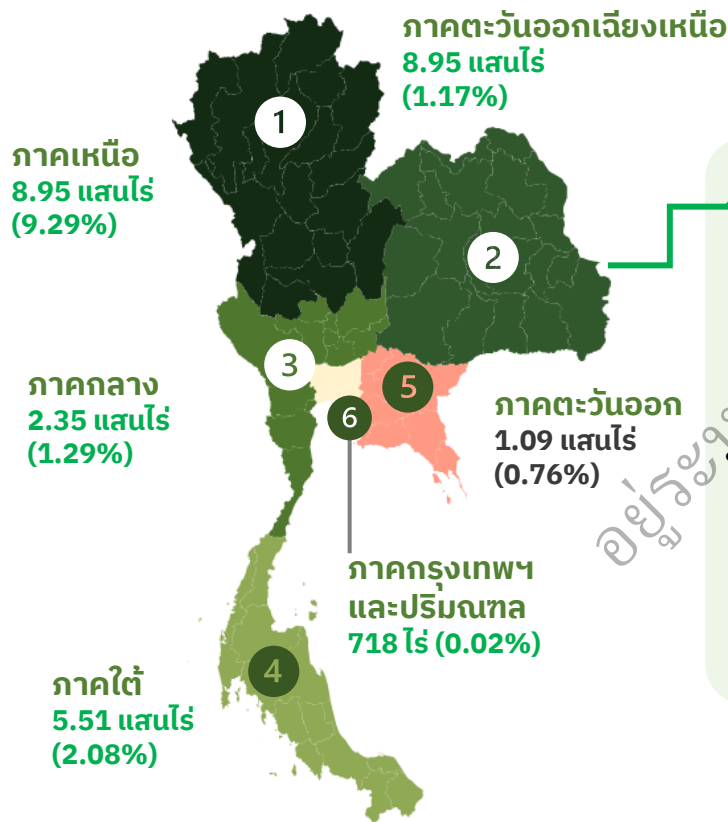
2.40 ล้านไร่ (1.35%)

2564

การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ไม่เหมาะสม

3) การเพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรกรรม

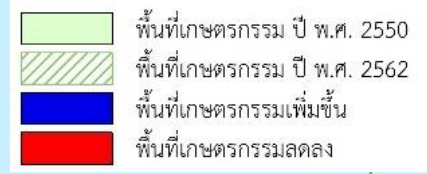
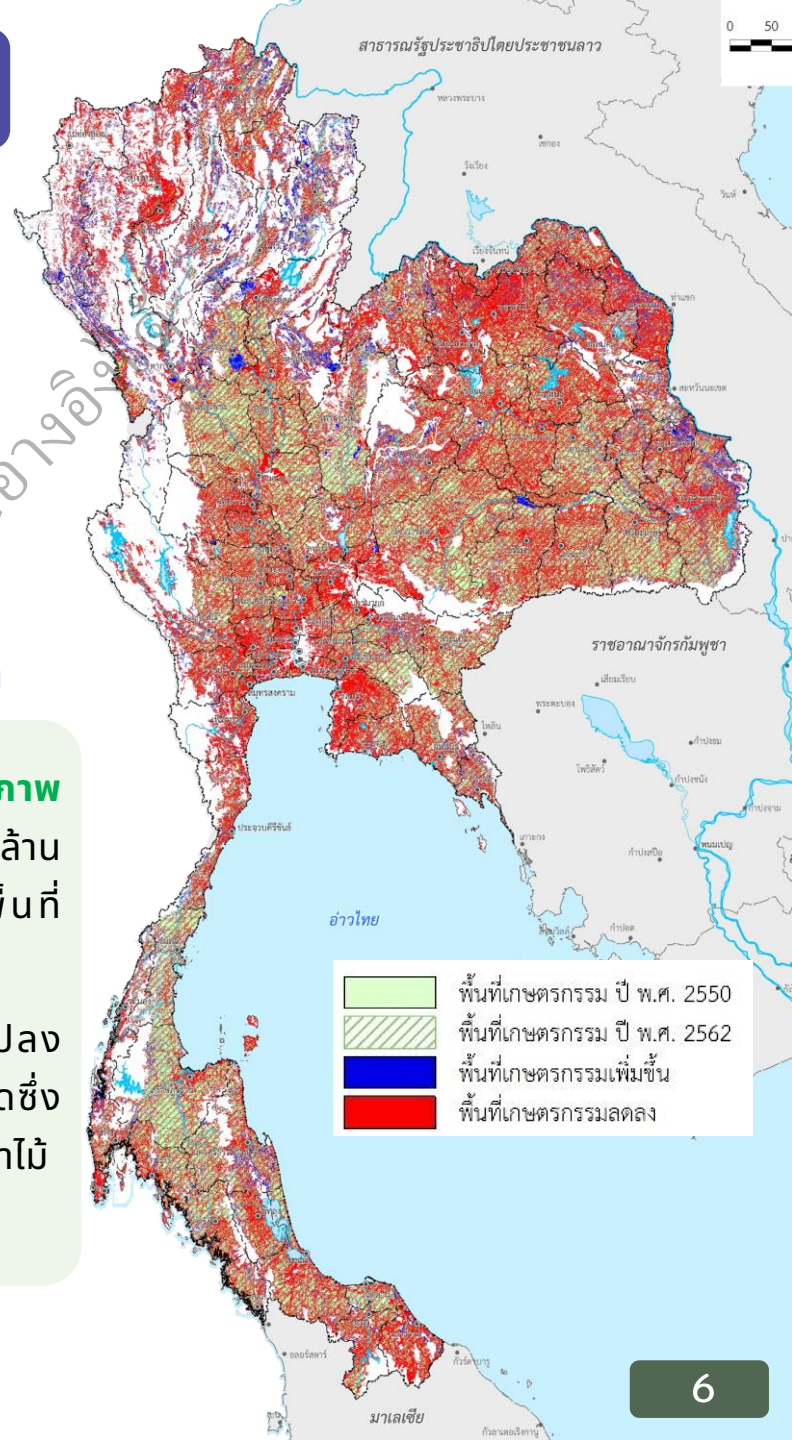
- เมื่อพื้นที่อยู่อาศัยขยายตัวรुकล้าไปยังพื้นที่เกษตรกรรม **พื้นที่เกษตรจึงเกิดการขยายตัวไปยังพื้นที่ป่าไม้** ซึ่งเป็นพื้นที่ต่อเนื่องเพื่อให้มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทดแทนส่วนที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นพื้นที่เมือง



ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2564 พว

พื้นที่เกษตรกรรมเปลี่ยนแปลงสภาพมาจากพื้นที่ป่าไม้ มากถึง 11.91 ล้านไร่ หรือร้อยละ 10.42 ของพื้นที่เกษตรกรรมที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด

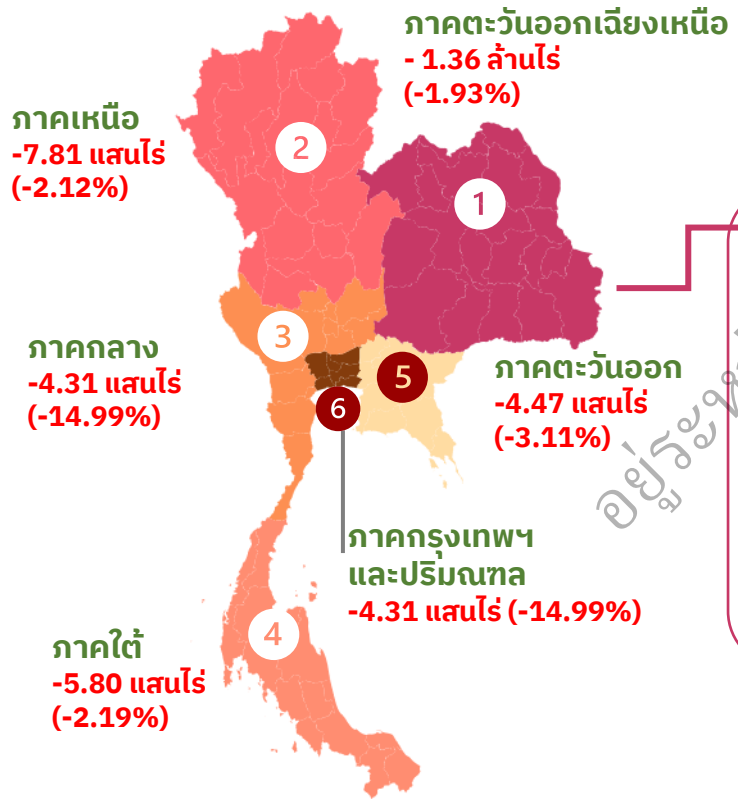
- พื้นที่ภาคเหนือ มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เกษตรกรรมเพิ่มขึ้นมากที่สุดซึ่งทั้งหมดถูกเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่ป่าไม้



การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่ไม่เหมาะสม

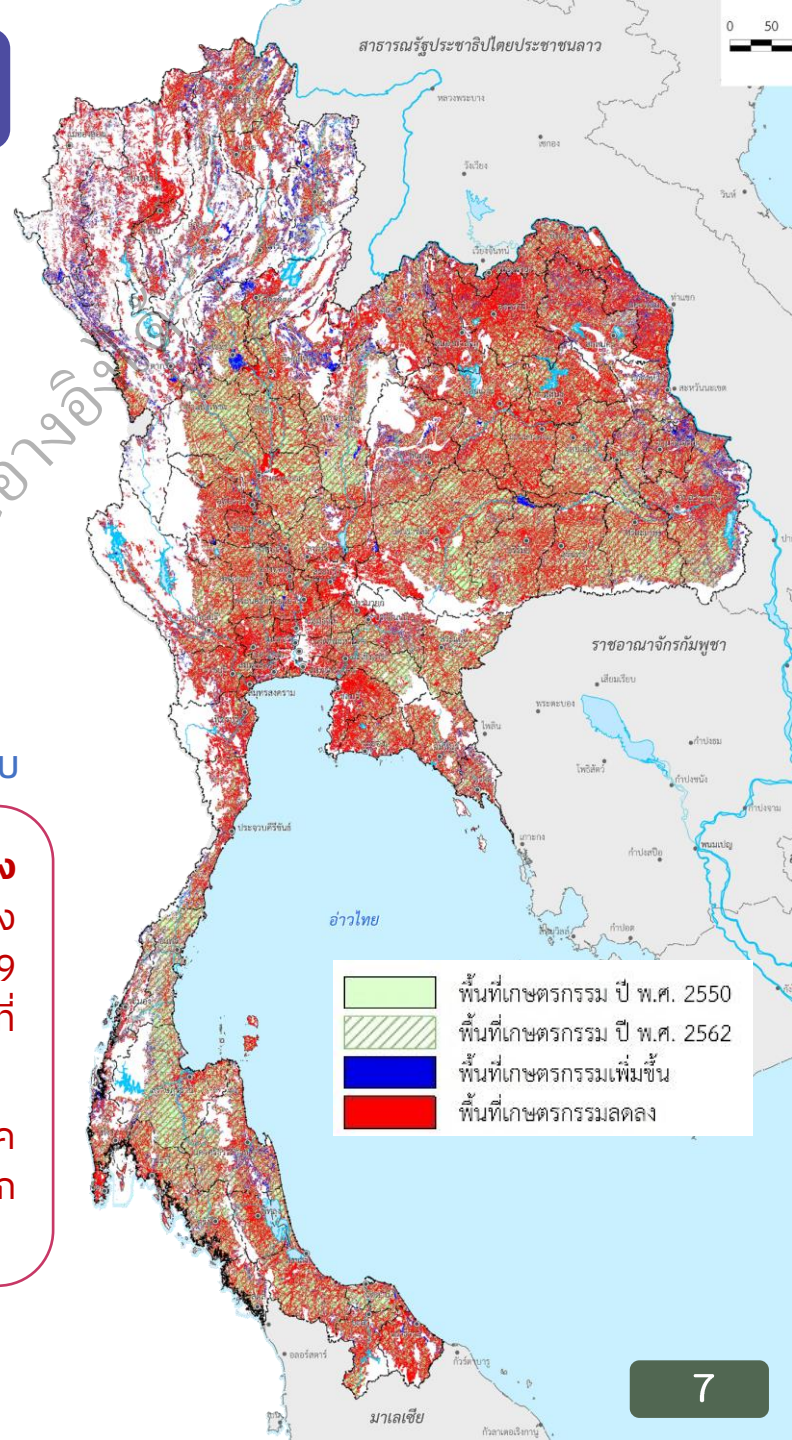
4) การลดลงของพื้นที่เกษตรกรรม

- การขยายตัวทางเศรษฐกิจและพื้นที่อยู่อาศัยอย่างไร้การควบคุม ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการลดลงของพื้นที่เกษตรกรรม อันจะก่อให้เกิดปัญหาหาระยะยาว
- เกิดการสูญเสียพื้นที่เพื่อการผลิตและการแปรรูปผลผลิตทางเกษตร ทั้งเพื่อการบริโภค และการส่งออกที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศ



ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2564 พ.อ

- พื้นที่เกษตรกรรมเปลี่ยนแปลงเป็นพื้นที่อยู่อาศัยมากที่สุด ถึง 4.24 ล้านไร่ หรือร้อยละ 2.49 ของพื้นที่เกษตรกรรมที่เปลี่ยนแปลงทั้งหมด
- พื้นที่เกษตรกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการถูกพื้นที่เมืองรุกมากที่สุด

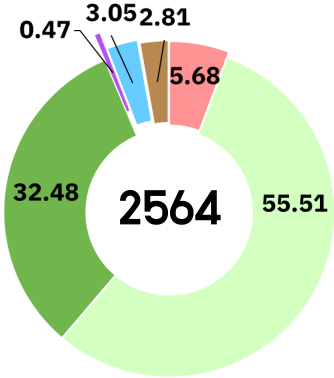


สถานการณ์การใช้พื้นที่ป่าไม้ของประเทศ รายภาค

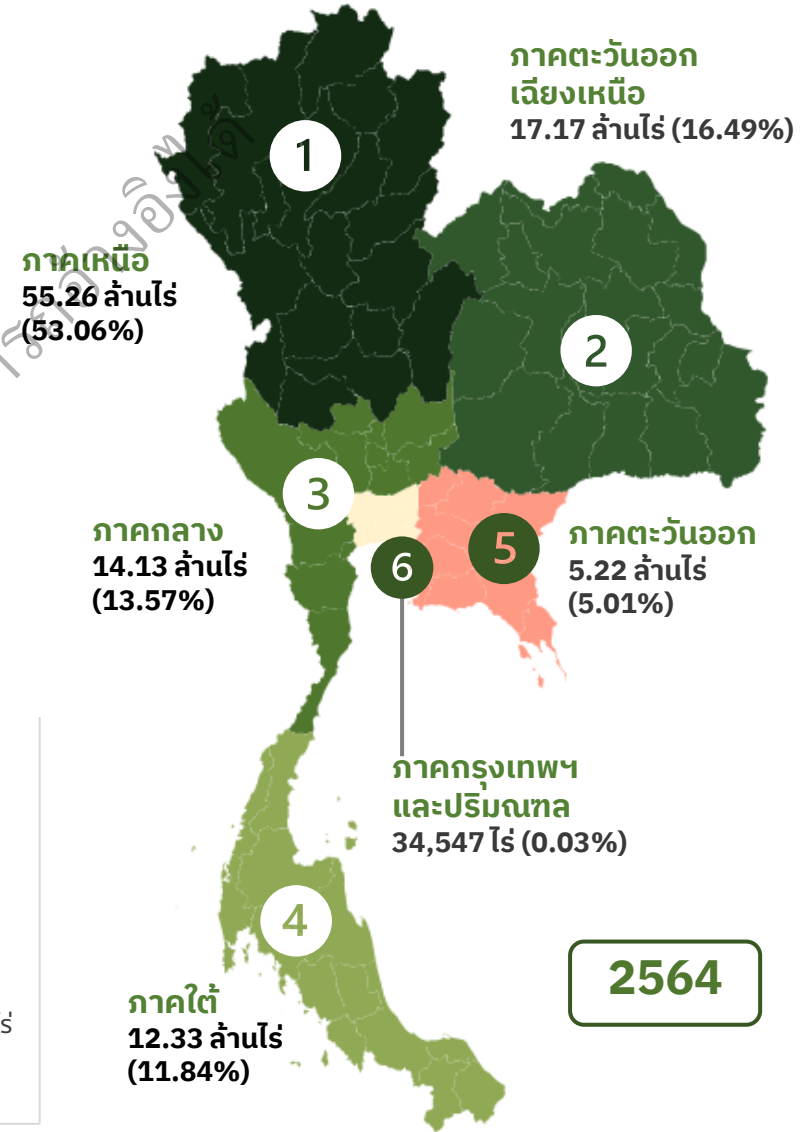
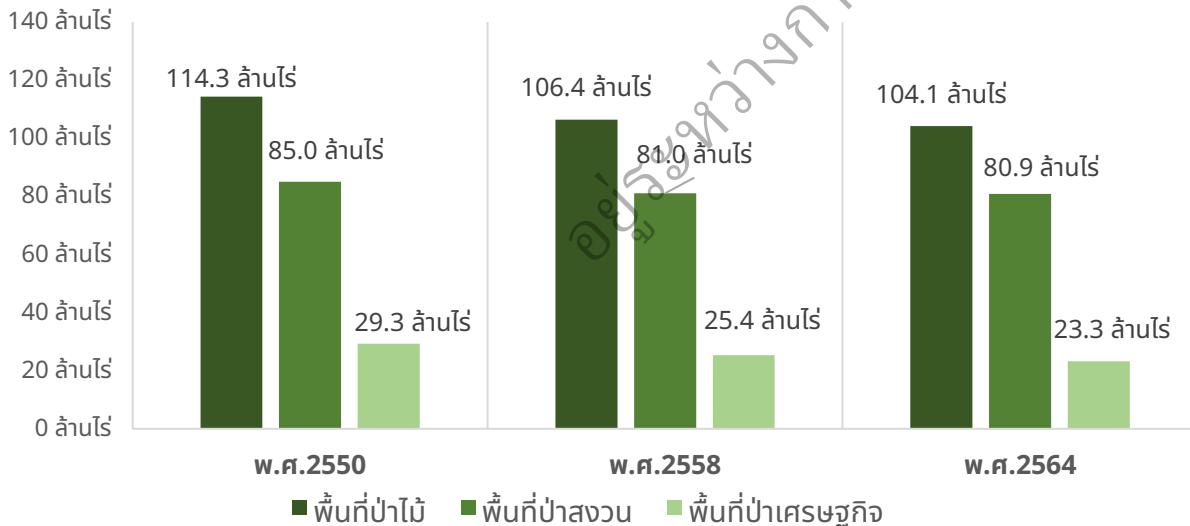


พื้นที่ป่าไม้

มีพื้นที่ทั้งหมด 104.15 ล้านไร่
หรือร้อยละ 32.48 ของพื้นที่ประเทศ



- พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใน ภาคเหนือ
- มีการลดลงของพื้นที่ป่าในภาคเหนือมากที่สุด โดยลดลงถึง 5.2 ล้านไร่ รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลดลง 3.7 ล้านไร่

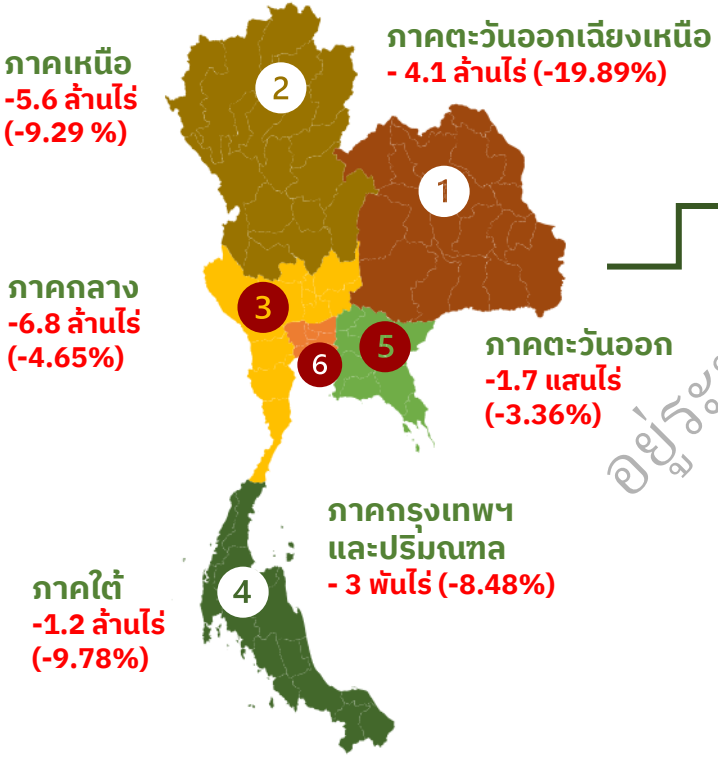


การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่ไม่เหมาะสม

5) การลดลงของพื้นที่ป่าไม้

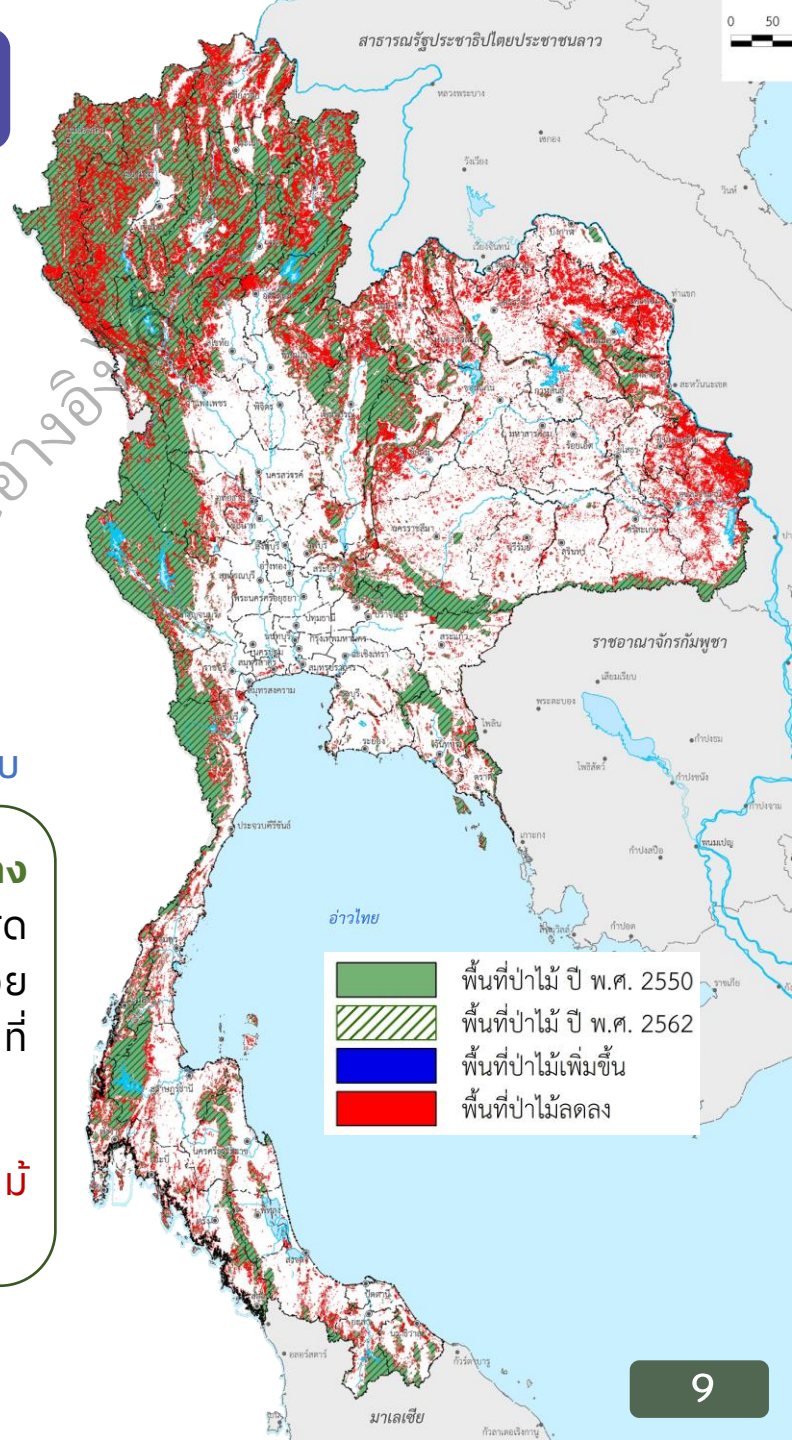
พื้นที่ป่าไม้ถูกบุกรุกจากการทำเกษตรกรรม และมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมร้อยละ 6.82 (7,105,982 ไร่)

- การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม ส่งผลให้ทรัพยากรป่าไม้ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาเป็นจำนวนมาก ทำให้สูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และความสมดุลของระบบนิเวศ



ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2562 พ.ว

- พื้นที่ป่าไม้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่พื้นที่เกษตรกรรมมากที่สุด 11.91 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 86.63 ของพื้นที่ป่าไม้ที่ลดลงทั้งหมด
- โดยภาคเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ลดลงมากที่สุด

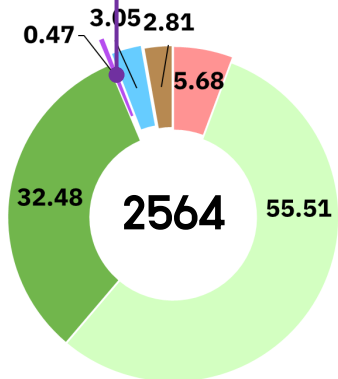


สถานการณ์การใช้พื้นที่อุตสาหกรรมของประเทศ รายภาค

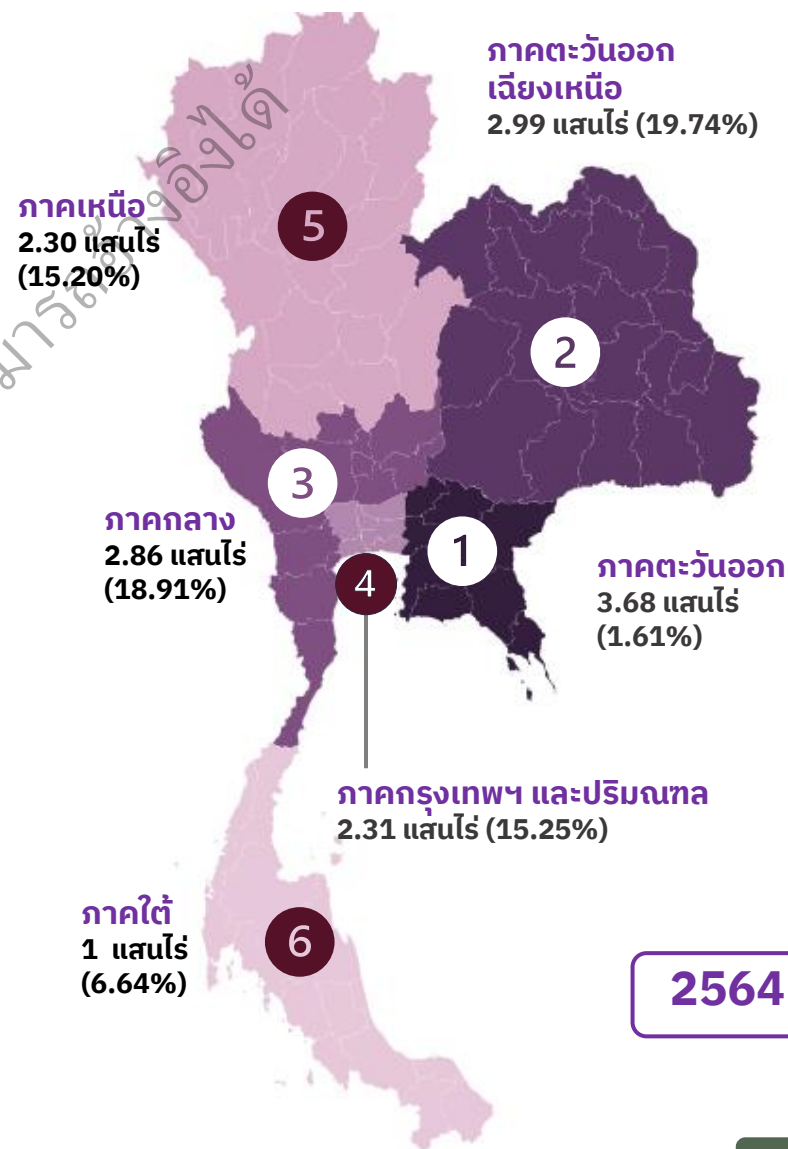
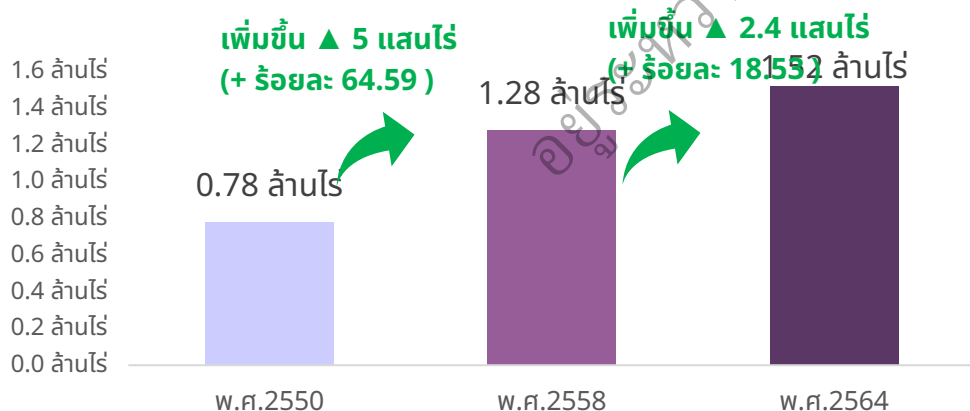


พื้นที่อุตสาหกรรม

มีพื้นที่ทั้งหมด 1.51 ล้านไร่
หรือร้อยละ 0.47 ของพื้นที่ประเทศ



- พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใน **ภาคตะวันออก** เนื่องจากมีการพัฒนาพื้นที่ EEC
- ปี 2550-2564 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการเพิ่มขึ้นของพื้นที่อุตสาหกรรมมากที่สุด



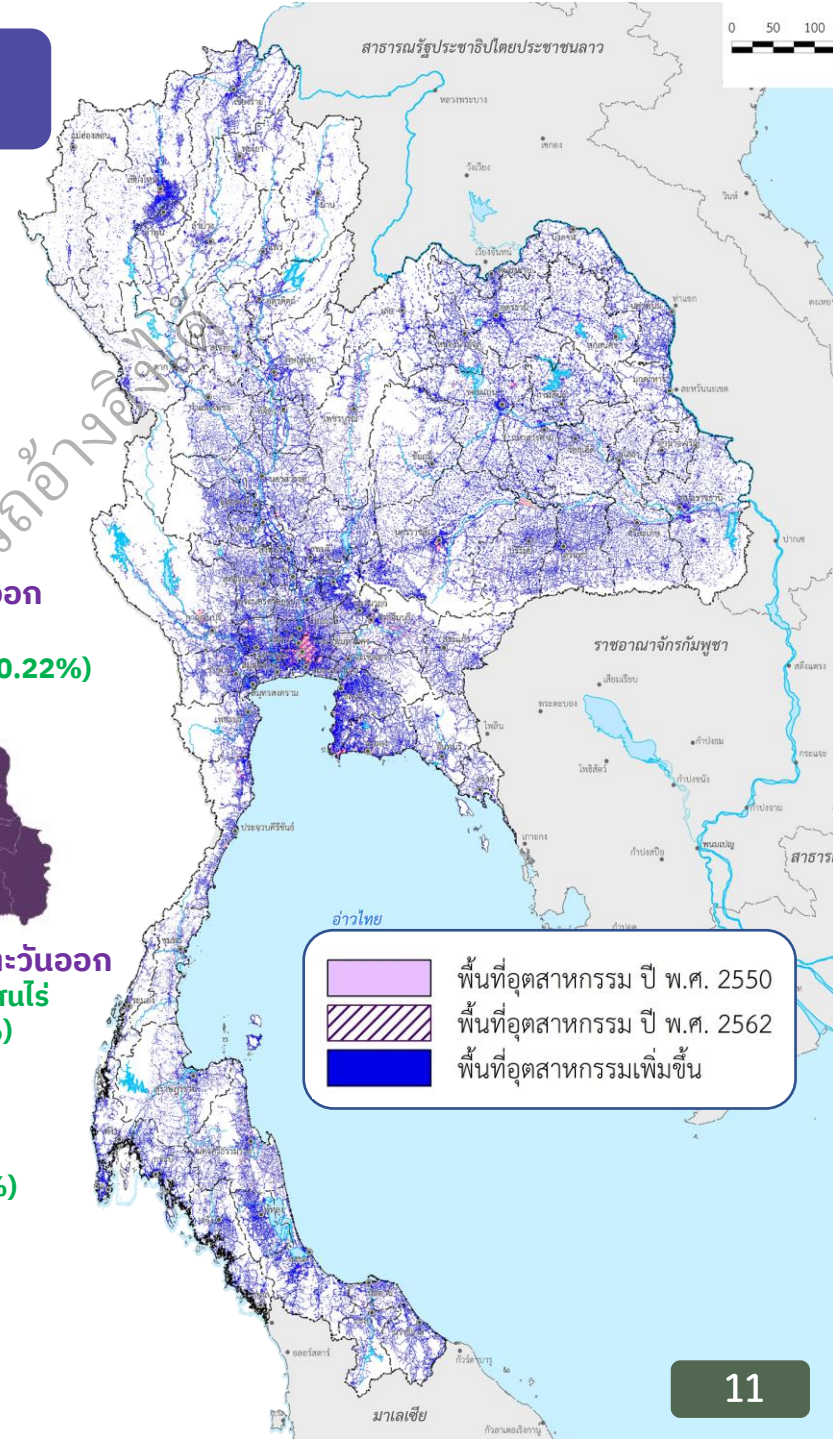
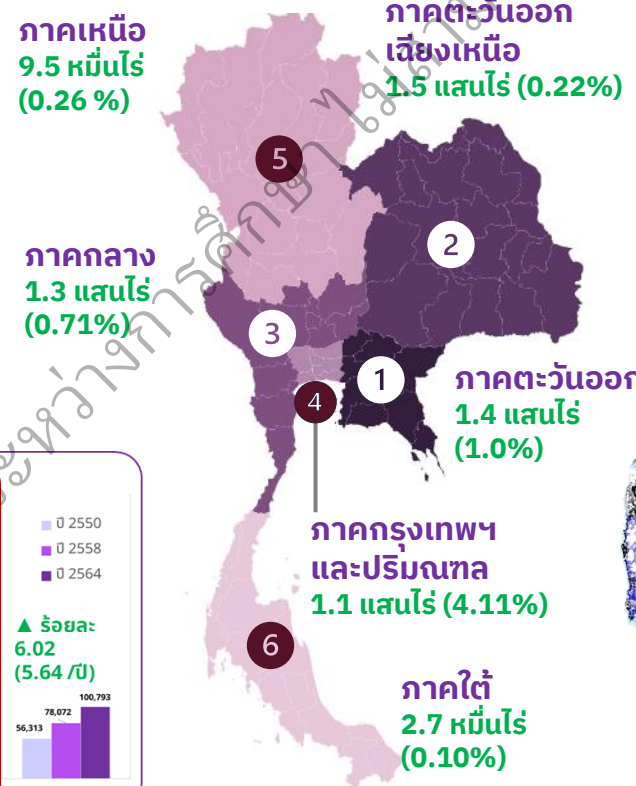
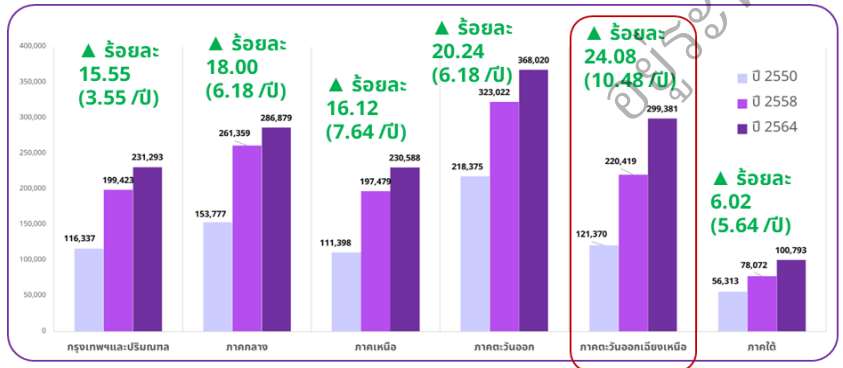
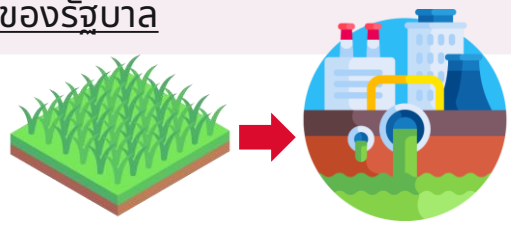
2564

การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่ไม่เหมาะสม

2) การขยายตัวของพื้นที่อุตสาหกรรมในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม

พบการรุกร้าพื้นที่เกษตรกรรมจากแหล่งอุตสาหกรรม 6.7 แสนไร่
 ทำให้เกิดการขยายตัวไปในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการเพิ่มขึ้นของพื้นที่อุตสาหกรรมมากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายการส่งเสริมของรัฐบาล

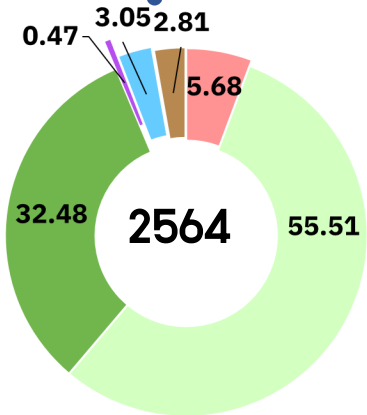


สถานการณ์การใช้พื้นที่แหล่งน้ำของประเทศ รายภาค

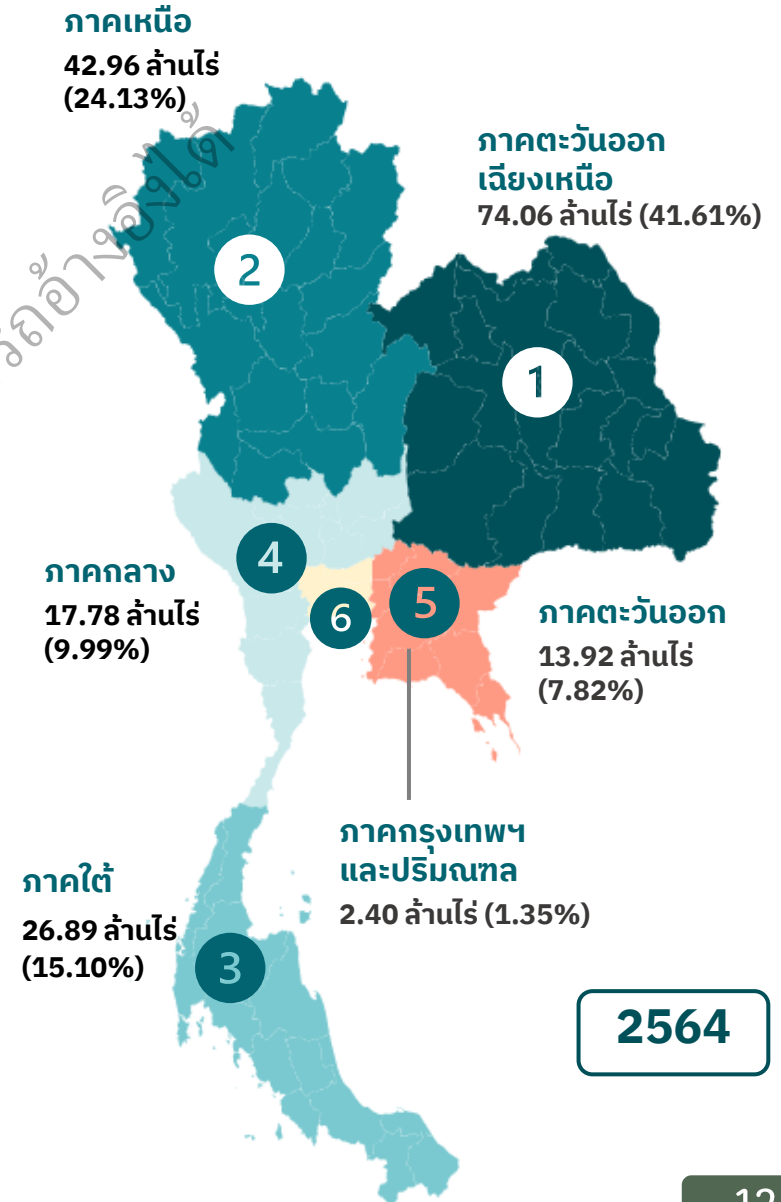
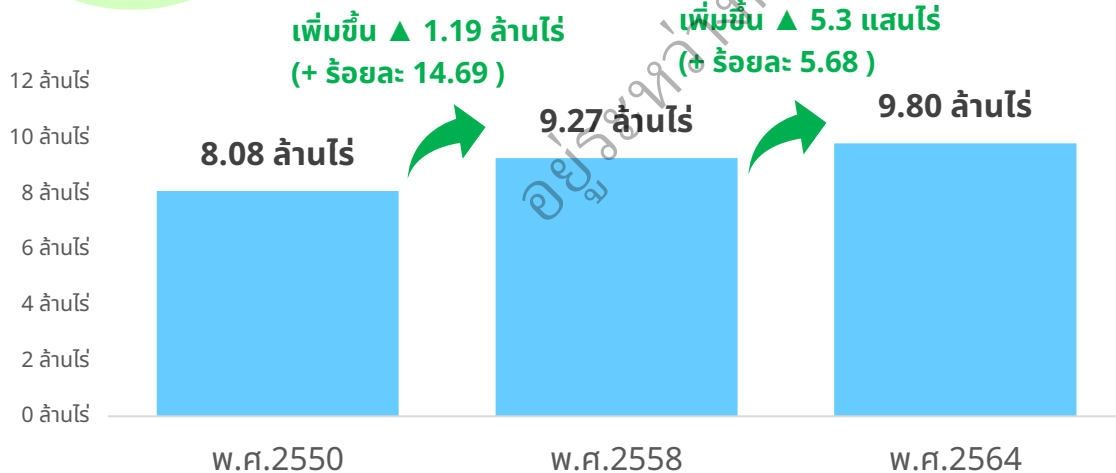


พื้นที่แหล่งน้ำ

มีพื้นที่ทั้งหมด 9.80 ล้านไร่
หรือร้อยละ 3.05 ของพื้นที่ประเทศ



- พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ



2564

ประเด็นปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศ

1) การใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เหมาะสม

(1) พื้นที่เกษตรกรรมชั้นดีถูกปรับเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรม

(2) พื้นที่ป่าไม้ถูกบุกรุก จากการทำเกษตรกรรม และมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรม

2) การขยายตัวของพื้นที่เมืองซึ่งไปกระจุกตัวในพื้นที่ชนบท เกษตรกรรม และพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(1) พื้นที่เมืองขยายตัวไปยังนอกเขตเทศบาลรัฐต้องใช้งบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะและเกิดความไม่คุ้มค่าในการลงทุน

(2) พื้นที่เมืองขยายตัวรุกไปในพื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่ป่าไม้

3) พื้นที่อุตสาหกรรมขยายตัวอย่างกระจัดกระจายไปในพื้นที่ไม่เหมาะสม

4) พื้นที่แหล่งน้ำตามธรรมชาติถูกบุกรุกด้วยสิ่งปลูกสร้าง

จึงต้องมีการวางแผนควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ ดังนี้

- ควบคุมขยายตัวของพื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐานให้อยู่ในขอบเขตพื้นที่ที่เหมาะสม
- พัฒนาเมืองกระชับ (Compact City) ไม่ให้เกิดการขยายตัวของพื้นที่เมืองอย่างไร้ทิศทาง (Urban Sprawl)
- ส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม
- ปกป้องพื้นที่เกษตรกรรมและยกระดับกระบวนการผลิต เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงโดยไม่จำเป็นต้องมีการขยายพื้นที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อป้องกันการใช้พื้นที่ป่าไม้

เป้าหมายการพัฒนาในระดับนโยบายของประเทศ

นโยบายป่าไม้แห่งชาติ

ได้กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ทั่วประเทศอย่างน้อยใน อัตราร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ ประกอบด้วย

- **ป่าอนุรักษ์** ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของพื้นที่ประเทศ
- **ป่าเศรษฐกิจและป่าชุมชน** ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของพื้นที่ประเทศ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ประเด็น การเกษตร (พ.ศ. 2561 - 2580)

เกษตรปลอดภัย สนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การทำเกษตรอินทรีย์ และมีมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยร้อยละ 3 ใน พ.ศ.2580

เกษตรชีวภาพ พัฒนาสินค้าเกษตรจากฐานฐานทรัพยากรชีวภาพ และมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพขยายตัวร้อยละ 10 ใน พ.ศ.2580

เกษตรอัจฉริยะ สนับสนุนการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยกำหนดสินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 ใน พ.ศ.2580



แผนแม่บท
ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายการพัฒนาในระดับนโยบายของประเทศ

(2) ประเด็น พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ (พ.ศ. 2561 – 2580)

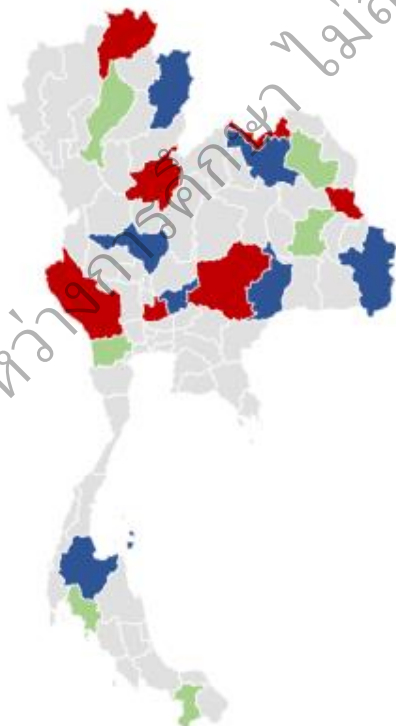
การพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

- พัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ ได้แก่ กรุงเทพฯและปริมณฑล เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา และภูเก็ต และเมืองใน EEC (พ.ศ.2561-2565)
- พัฒนาเมืองขนาดกลางให้เป็นเมืองนำอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ ได้แก่

- เชียงราย กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยา พิษณุโลก นครราชสีมา นครศรีธรรมราช และมุกดาหาร (พ.ศ.2566-2570)

- สุราษฎร์ธานี น่าน อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี บุรีรัมย์ นครสวรรค์ และสระบุรี (พ.ศ.2571-2575)

- ร้อยเอ็ด สกลนคร กระบี่ ยะลา ราชบุรี และลำปาง (พ.ศ.2576-2580)



การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

โดยมีเป้าหมายให้เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน ดังนี้

- จำนวน 5 เมืองในระยะเร่งด่วน (พ.ศ.2561-2565)

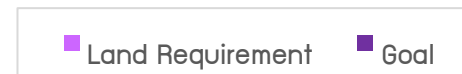
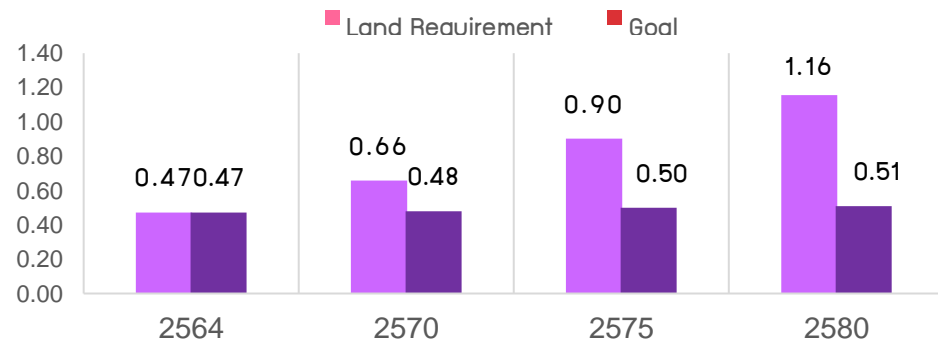
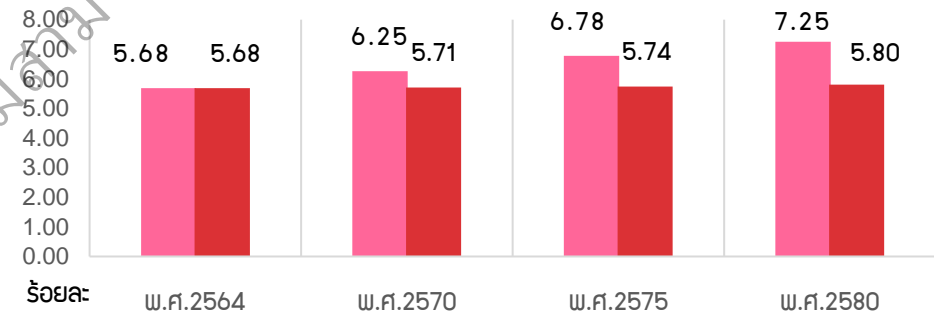
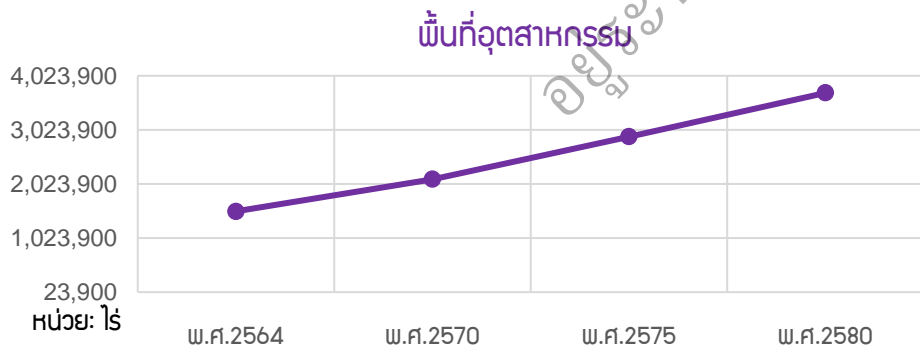


แนวโน้มการใช้ประโยชน์ที่ดิน

หากปล่อยให้เกิดการขยายตัวตามปกติ โดยไม่มีวิธีการควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสม **พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐาน** **พื้นที่อุตสาหกรรม** และ **พื้นที่เกษตรกรรม** จะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในขณะที่พื้นที่ป่าไม้จะลดลงมาก

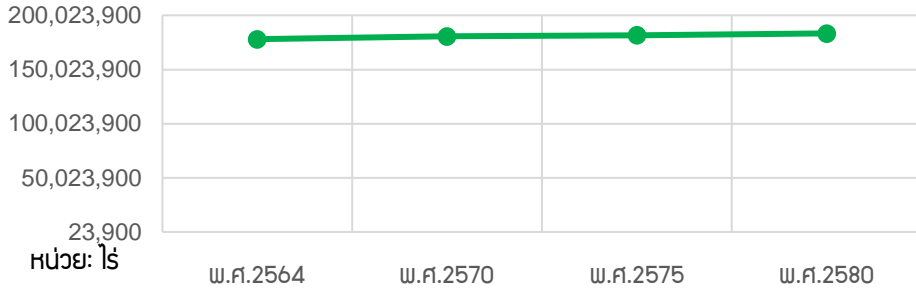
ดังนั้น ในการจัดทำนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ของประเทศ จึงได้ตั้งเป้าหมายให้ควบคุมการขยายตัวของพื้นที่เมือง พื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม

โดยมีเป้าหมายให้เมืองขยายตัวได้ไม่เกินร้อยละ 2 ของพื้นที่เมืองเดิม เพิ่มเพื่อประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ และเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40

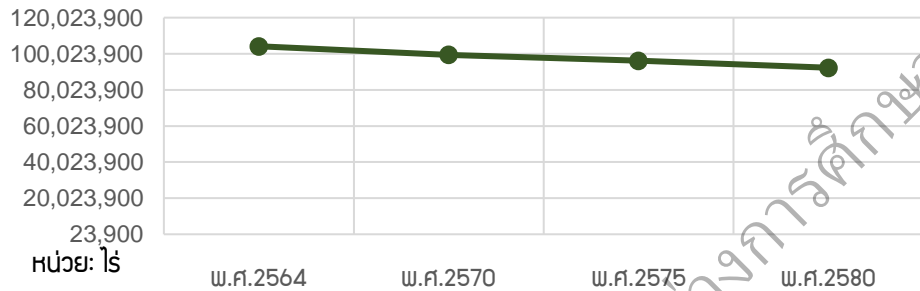


แนวโน้มการใช้ประโยชน์ที่ดิน

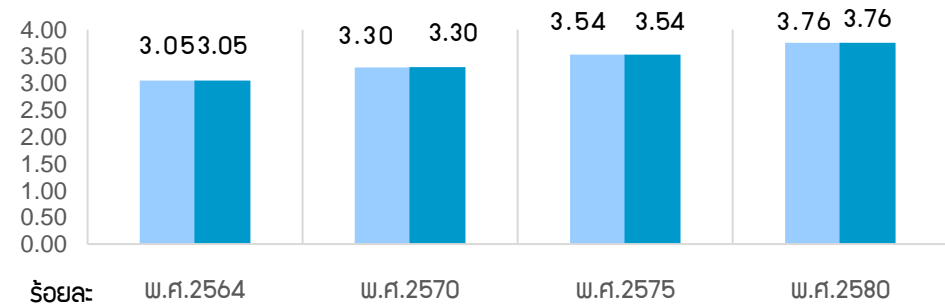
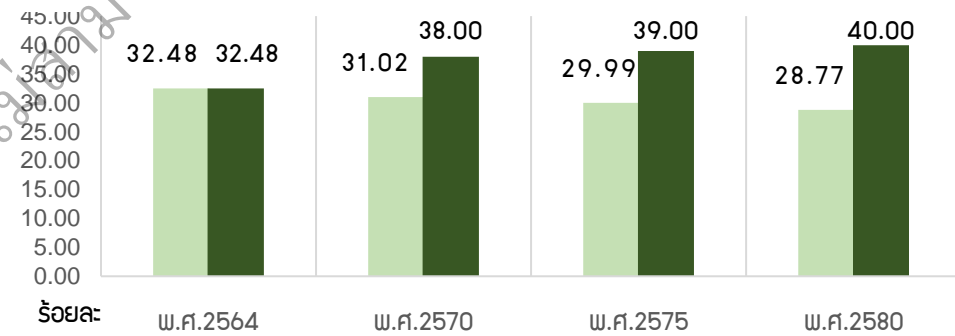
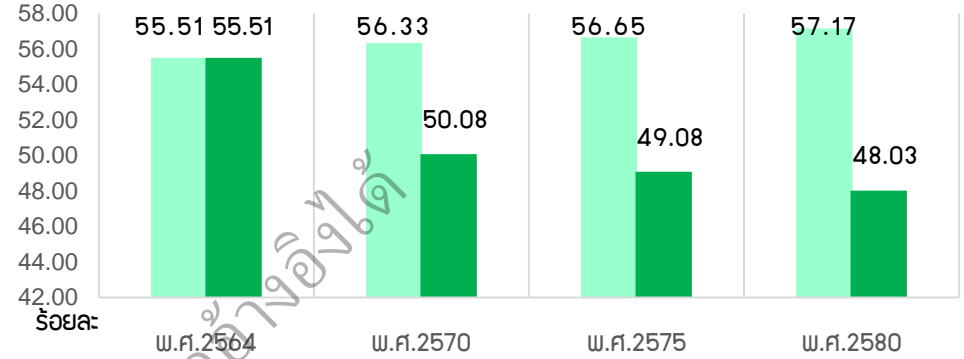
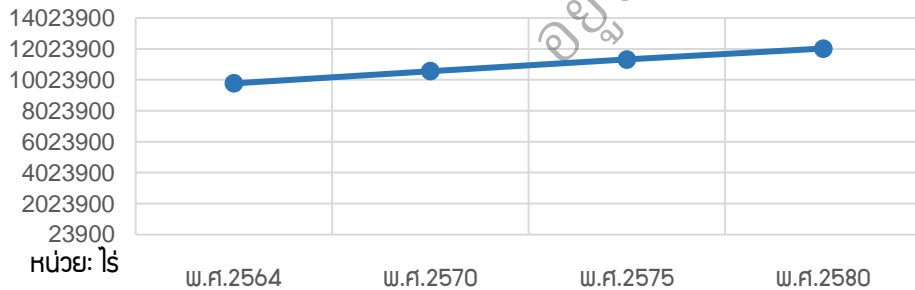
พื้นที่เกษตรกรรม



พื้นที่ป่าไม้



พื้นที่แหล่งน้ำ



การพัฒนาพื้นที่ของการใช้ประโยชน์พื้นที่

จากสภาพปัญหาการใช้พื้นที่ไม่เหมาะสม มีการขยายตัวของพื้นที่เมืองและอุตสาหกรรมไปในพื้นที่ชนบท เกษตรกรรม และพื้นที่ทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงต้องมีการวางแผนควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยจัดกลุ่มการใช้พื้นที่เป็น 3 ประเภทหลัก เพื่อวางแผนการใช้พื้นที่ให้เหมาะสม



พื้นที่สงวนรักษา

▶ พื้นที่ป่าไม้เพื่อการอนุรักษ์

- พื้นที่ป่าสงวน โซน C
- อุทยานแห่งชาติ
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- เขตห้ามล่าสัตว์ป่า
- วนอุทยาน



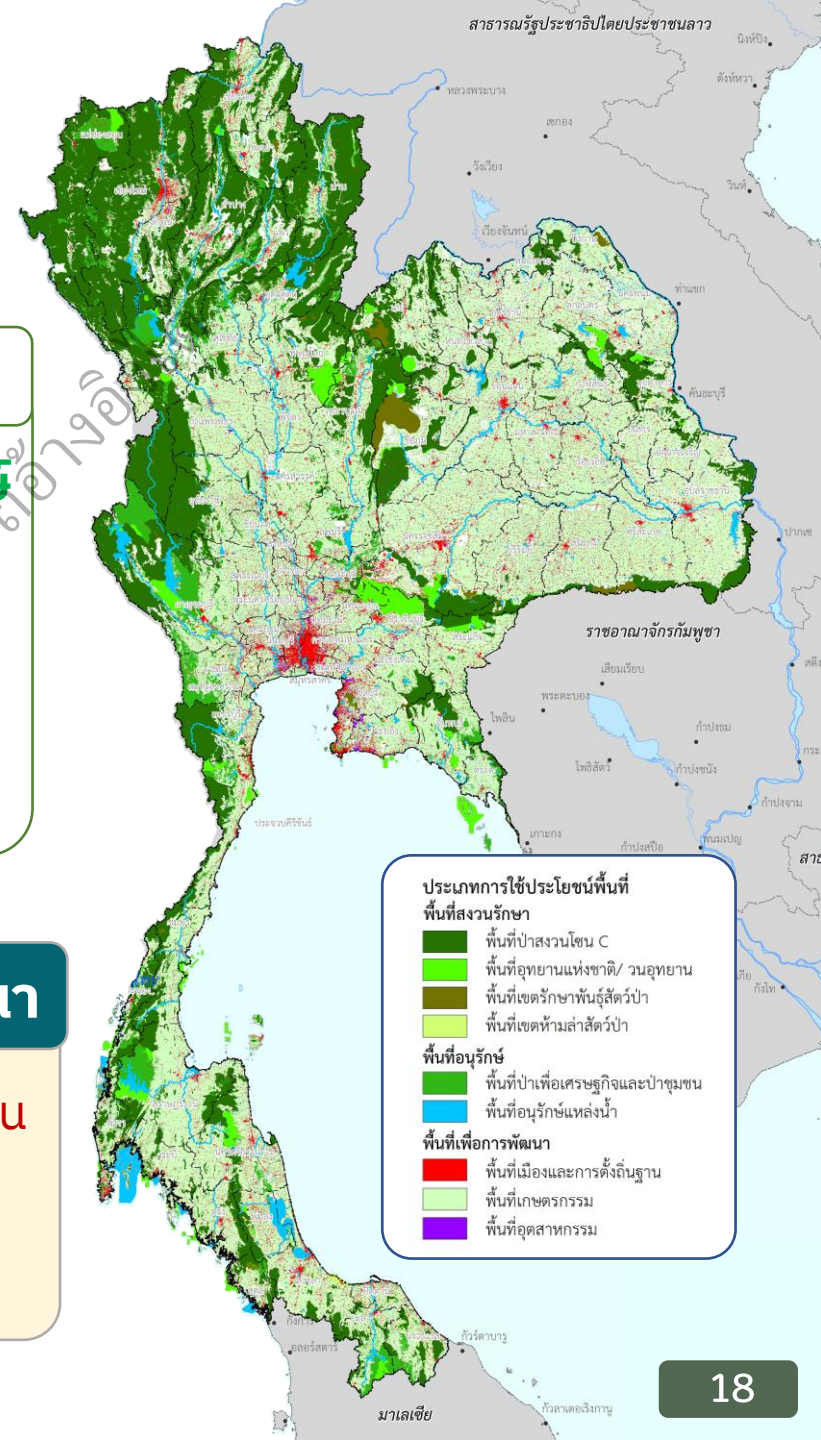
พื้นที่อนุรักษ์

- ▶ พื้นที่ป่าเศรษฐกิจและป่าชุมชน
- ▶ พื้นที่อนุรักษ์แหล่งน้ำ



พื้นที่เพื่อการพัฒนา

- พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐาน
- พื้นที่เกษตรกรรม
- พื้นที่อุตสาหกรรม



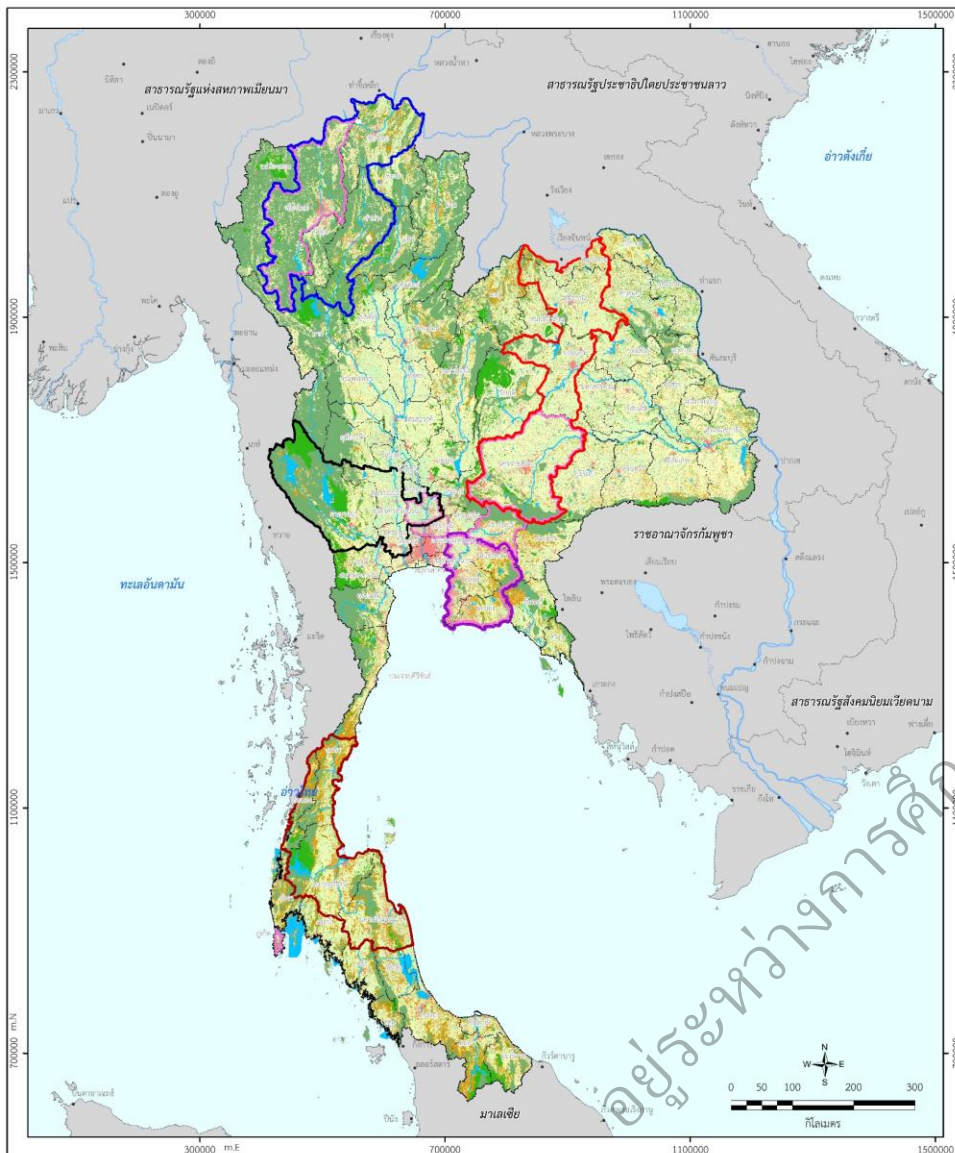
(ร่าง) นโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

มุ่งเน้น “สร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ และที่อยู่อาศัยกับการสงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

1. พื้นที่สงวนรักษา พื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารและพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงของประเทศ จึงต้องมีการสงวนรักษาปกป้องคุ้มครองให้คงสภาพที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน

2. พื้นที่อนุรักษ์ พื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติ ภูมิประเทศที่งดงาม พื้นที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยที่ต้องการการบำรุงรักษา พื้นที่ให้คงคุณค่าในการนำมาใช้ประโยชน์ต่อไปในระยะยาว

3. พื้นที่เพื่อการพัฒนา นำมาใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจและ การตั้งถิ่นฐาน มุ่งเน้นการพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม สำหรับการพัฒนาเมืองและชนบท พื้นที่เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม

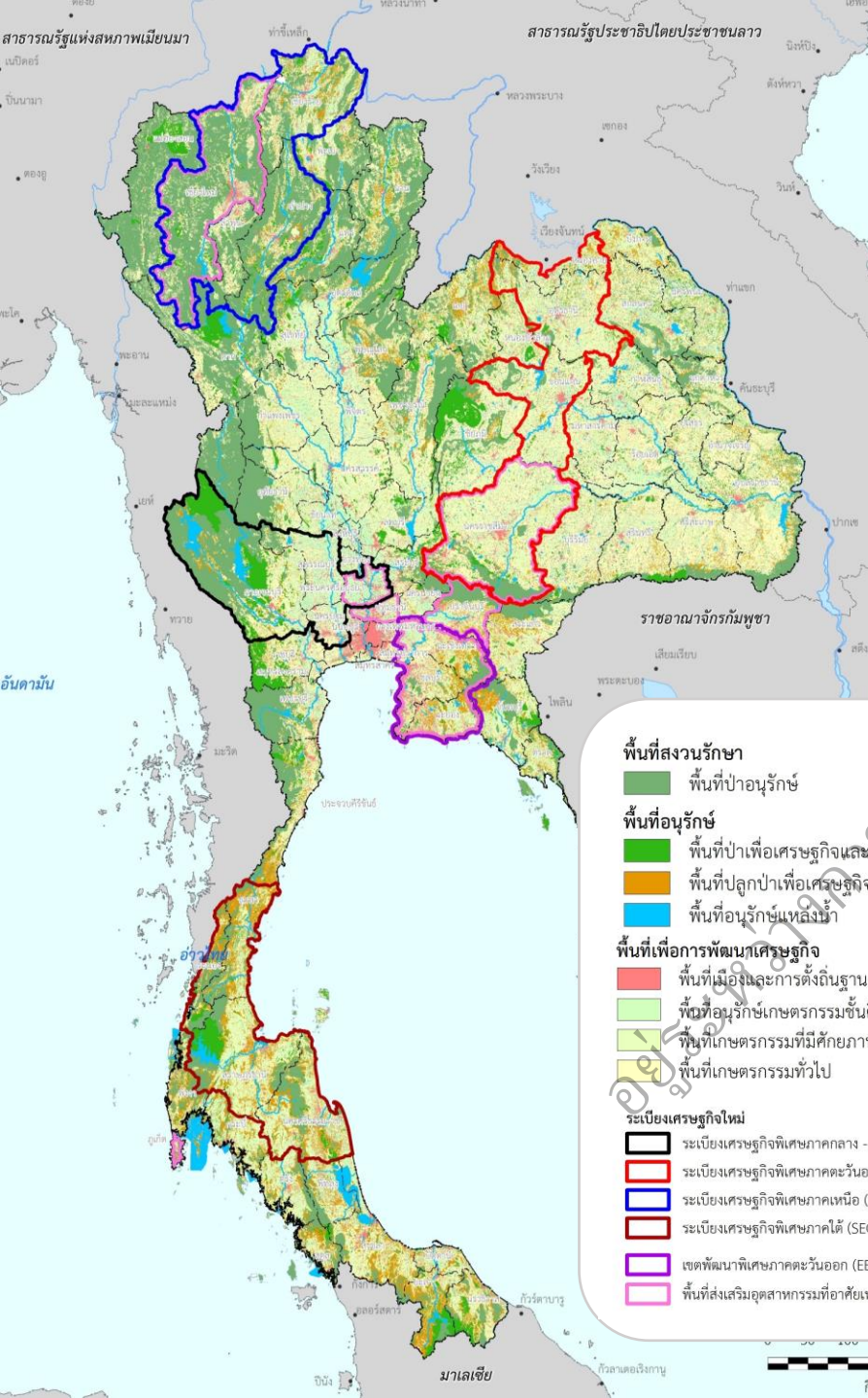


| เครื่องหมาย | พื้นที่สงวนรักษา | เขตเมืองเศรษฐกิจใหม่ |
|---------------------|--|---|
| ● เมืองท่าประเทศ | ■ ที่ป่าอนุรักษ์ | ▭ เขตเมืองเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันออก (CWEK) |
| --- เส้นแบ่งจังหวัด | ■ พื้นที่อนุรักษ์ | ▭ เขตเมืองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NEEC) |
| --- เส้นแบ่งประเทศ | ■ พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์และป่าชุมชน | ▭ เขตเมืองเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) |
| --- แม่น้ำสายหลัก | ■ พื้นที่ที่ถูกป่าเสื่อมโทรมและป่าชุมชน | ▭ เขตเมืองเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) |
| --- แหล่งน้ำสำคัญ | ■ พื้นที่อนุรักษ์แหล่งน้ำ | ▭ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) |
| | ■ พื้นที่เพื่อการพัฒนาระบบราง | ▭ พื้นที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมไฮเทคในไฮซีเอส (Super Cluster) |
| | ■ พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐาน | |
| | ■ พื้นที่อนุรักษ์เกษตรกรรมขั้นดี | |
| | ■ พื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง | |
| | ■ พื้นที่เกษตรกรรมทั่วไป | |

การวางแผนนโยบายระดับประเทศ
กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

วัตถุประสงค์

1. สร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต่าง ๆ
2. เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ป่าต้นน้ำลำธาร พื้นที่สีเขียวเมือง ตลอดจนการอนุรักษ์แหล่งน้ำเพื่อรักษาสมดุลของสิ่งแวดล้อม
3. คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพ เพื่อความมั่นคงทางด้านอาหารเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมต่อเนื่องและการส่งออก
4. ควบคุมการพัฒนาเมืองไม่ให้เกิดการพัฒนาอย่างกระจัดกระจาย ไร้ทิศทาง และมีการใช้พื้นที่อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ
5. กำหนดกรอบชี้นำการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอื่น
6. เพื่อใช้เป็นผังแม่บทชี้นำการใช้ประโยชน์พื้นที่ประเภทต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามศักยภาพของพื้นที่



- พื้นที่สงวนรักษา**
- พื้นที่ป่าอนุรักษ์
- พื้นที่อนุรักษ์**
- พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจและป่าชุมชน
 - พื้นที่ปลูกป่าเพื่อเศรษฐกิจและป่าชุมชน
 - พื้นที่อนุรักษ์แหล่งน้ำ
- พื้นที่เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ**
- พื้นที่เมืองและการตั้งถิ่นฐาน
 - พื้นที่อนุรักษ์เกษตรกรรมขั้นดี
 - พื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง
 - พื้นที่เกษตรกรรมทั่วไป
- ระเบียบเศรษฐกิจใหม่**
- ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตก (CWEK)
 - ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)
 - ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)
 - ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)
 - เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
 - พื้นที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่อาศัยเทคโนโลยีขั้นสูง (Super Cluster)

(ร่าง) นโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

- นโยบายที่ 1 จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน สร้างสมดุลการพัฒนากับการอนุรักษ์
- นโยบายที่ 2 สงวน อนุรักษ์ และเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้เพียงพอต่อการสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ
- นโยบายที่ 3 อนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่แหล่งน้ำให้คงสภาพไว้อย่างยั่งยืน
- นโยบายที่ 4 ควบคุมการขยายตัวของเมืองอย่างเหมาะสม
- นโยบายที่ 5 รักษาพื้นที่เกษตรกรรมเพื่อการผลิตและความมั่นคงทางอาหารของประเทศ
- นโยบายที่ 6 จัดเตรียมพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายการพัฒนาประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน
- นโยบายที่ 7 ส่งเสริมการพัฒนาการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่เหมาะสมและยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วม

นโยบายที่ 1

จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน สร้างสมดุลการพัฒนากับการอนุรักษ์

มุ่งเน้น “การจัดทำผังเมืองทุกระดับเป็นกรอบชี้นำการพัฒนาด้านกายภาพ และมีการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาพื้นที่ กับการสงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

ผังนโยบาย



การร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างองค์กร



กรอบการดำเนินการ

ผังเมืองรวม



ผังเมืองรวมจังหวัด



ผังเมืองรวมเมือง



ผังเมืองรวมชุมชน

ผังเฉพาะและผังโครงการพัฒนาเมือง



พื้นที่รอบสถานีรถไฟความเร็วสูง



พื้นที่เมืองใหม่



พื้นที่อนุรักษ์

มาตรการ

วางและจัดทำผังเมือง สร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ และที่อยู่อาศัย กับการสงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยวางและจัดทำผังเมืองทุกระดับให้เป็นกรอบชี้นำการใช้ประโยชน์พื้นที่ของประเทศ เพื่อสร้างความสมดุลการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

ตัวชี้วัด

มีการวางและจัดทำผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

นโยบายที่ 2

จัดระเบียบสงวนและอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้คงความอุดมสมบูรณ์ และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ที่เพียงพอต่อการสร้างความสมดุลด้านสิ่งแวดล้อม

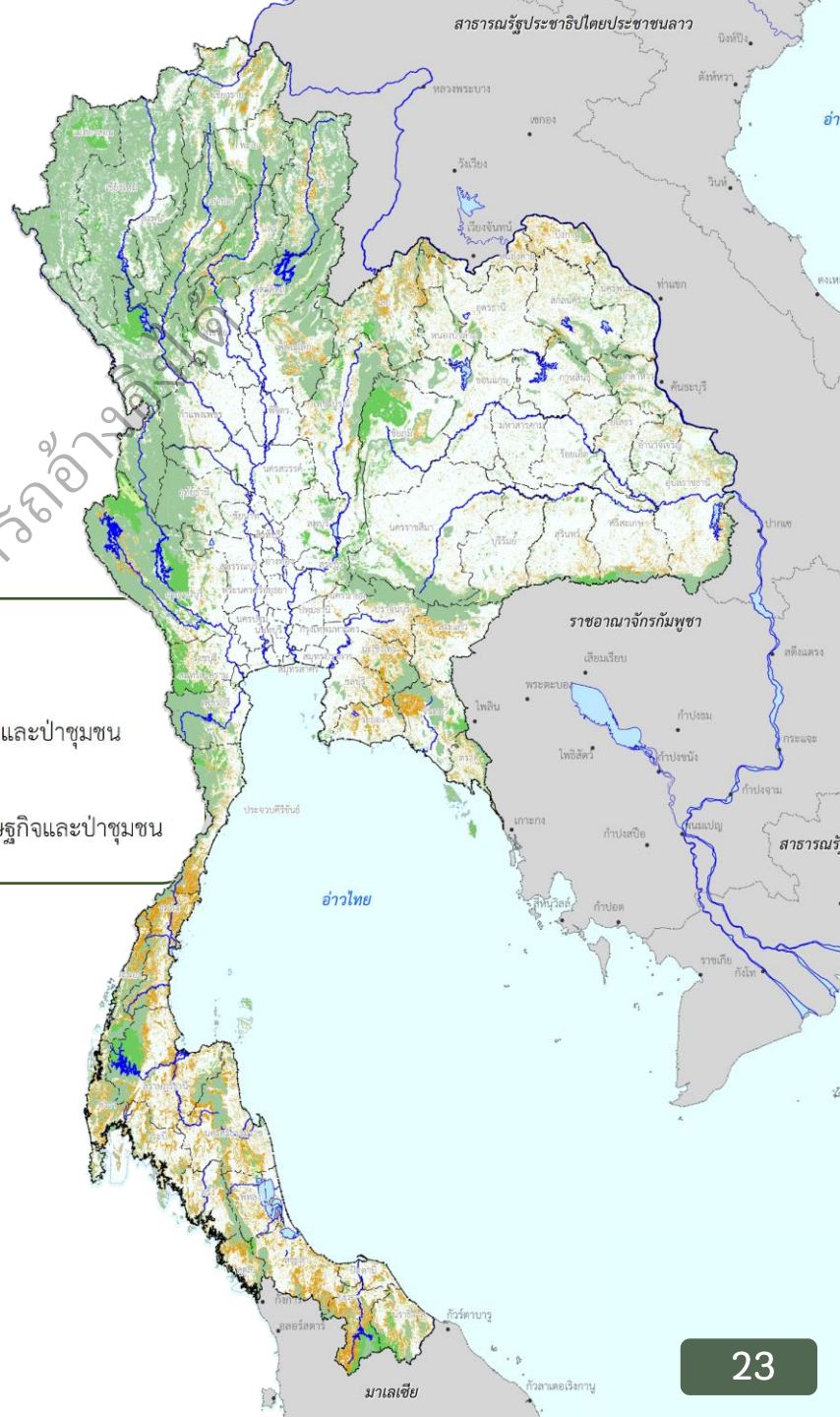
มุ่งเน้น “การสงวนและอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญให้คงสภาพความสมบูรณ์ให้มากที่สุดและปราศจากการบุกรุกทำลาย

รวมถึงการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้อย่างน้อย ร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ”

พื้นที่เป้าหมาย

ประเทศไทยมีพื้นที่ป่าไม้อย่างน้อยร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ โดยแบ่งเป็น

- พื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพิ่มขนาดพื้นที่ให้ได้ร้อยละ 25
- พื้นที่ป่าเศรษฐกิจและป่าชุมชน เพิ่มขนาดพื้นที่ให้ได้ร้อยละ 15



นโยบายที่ 2

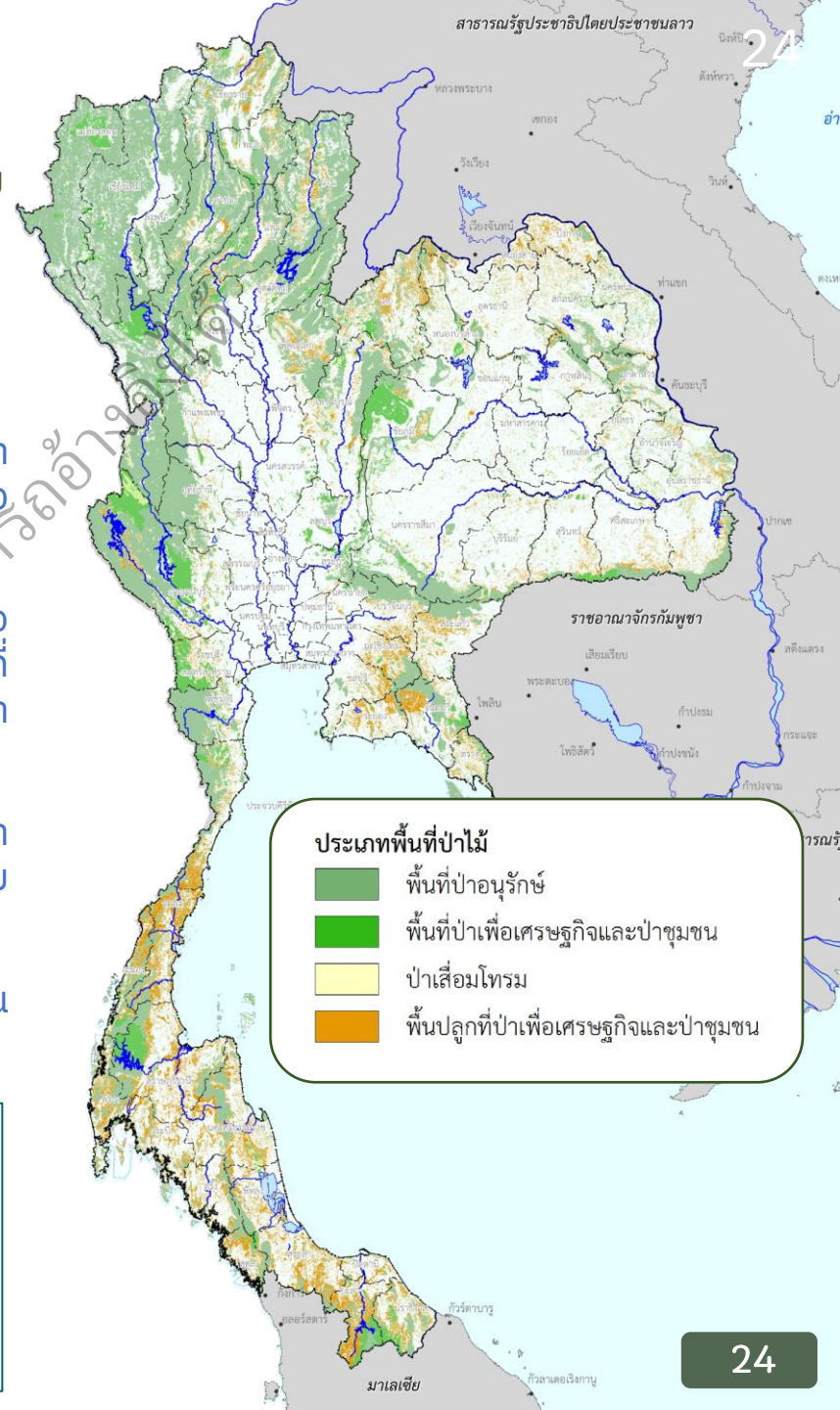
จัดระเบียบสงวนและอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ที่มีอยู่ในปัจจุบันให้คงความอุดมสมบูรณ์ และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ที่เพียงพอต่อการสร้างความสมดุลด้านสิ่งแวดล้อม

มาตรการ

- (1) เร่งจัดทำฐานข้อมูลและกำหนดแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ พื้นที่ป่าเศรษฐกิจและป่าชุมชน ให้ครอบคลุมทั่วประเทศอย่างชัดเจน และมีแนวเขตเดียวกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
- (2) กำหนดพื้นที่เป้าหมายฟื้นฟูป่าไม้เสื่อมโทรมและพื้นที่ปลูกป่าเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มขนาดพื้นที่ที่มีสภาพป่าไม้ให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นการเพิ่มพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ 25 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจร้อยละ 15
- (3) บังคับใช้กฎหมายในพื้นที่สงวนรักษาอย่างเคร่งครัด และในพื้นที่ป่าเศรษฐกิจและป่าชุมชนส่งเสริมให้เอกชนปลูกป่าเศรษฐกิจและได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษี เช่น Carbon Credit
- (4) วางและจัดทำผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อกำหนดพื้นที่สงวนและอนุรักษ์ป่าไม้

ตัวชี้วัด

- (1) พื้นที่ที่มีสภาพป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ 25 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจร้อยละ 15
- (2) มีการวางและจัดทำผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อกำหนดพื้นที่สงวนและอนุรักษ์ป่าไม้



นโยบายที่ 3

อนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่แหล่งน้ำให้คงสภาพไว้ อย่างยั่งยืน

มุ่งเน้น “การสงวนและรักษาพื้นแหล่งน้ำทั่วประเทศ ให้
เป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญต่อระบบนิเวศ”

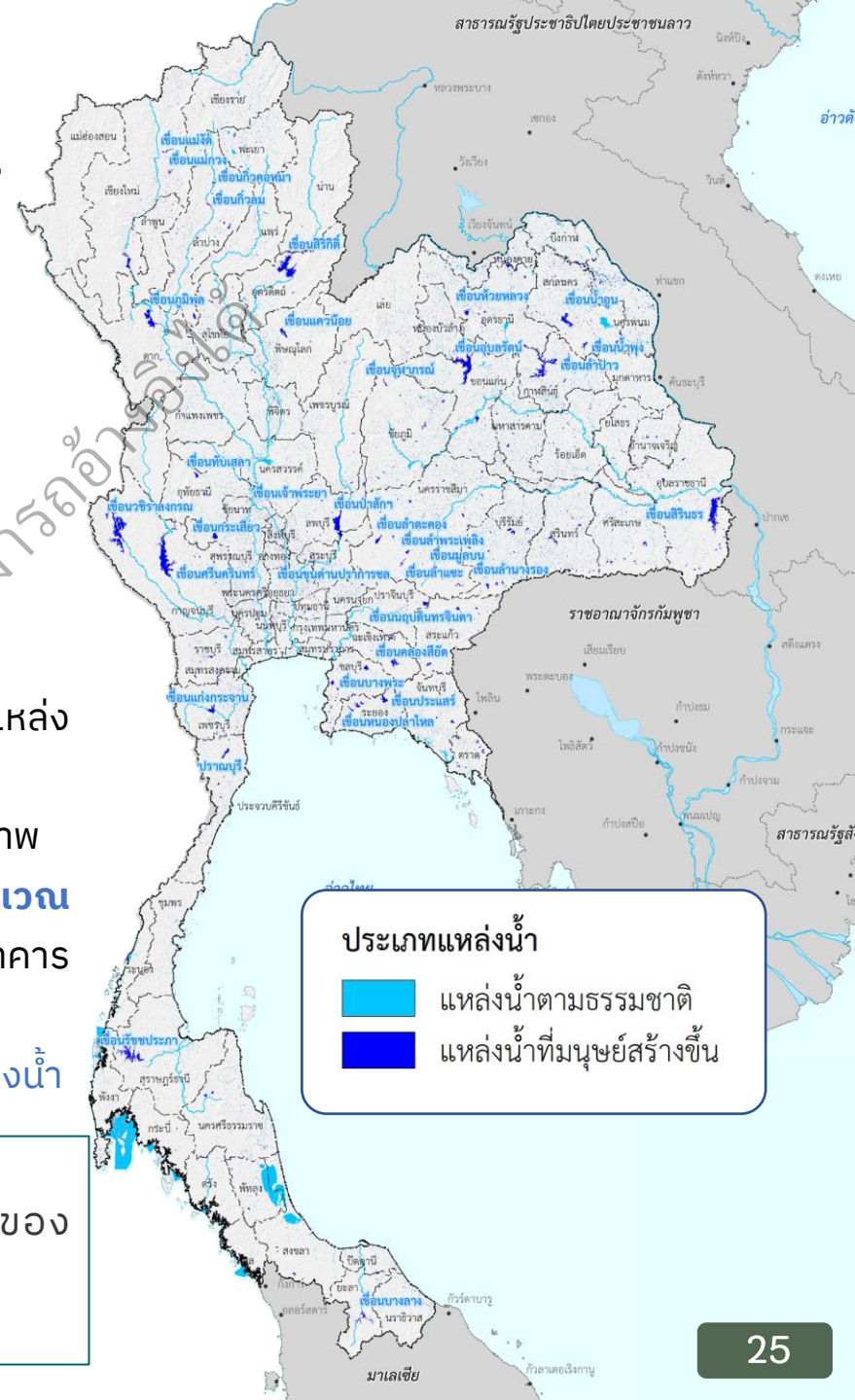
พื้นที่เป้าหมาย พื้นที่แหล่งน้ำทั่วประเทศ

มาตรการ

- 1) **สำรวจ ตรวจสอบ** ขอบเขตแม่น้ำลำคลอง แหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นให้ชัดเจน
- 2) ขุดลอกแหล่งน้ำ เพื่อให้เป็นแหล่งกักเก็บและระบายได้เต็มประสิทธิภาพ
- 3) **จัดทำผังเมืองควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่แหล่งน้ำและบริเวณโดยรอบ** เพื่อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งแม่น้ำ และกำหนดระยะร่นอาคารอย่างเหมาะสม
- (4) ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ

ตัวชี้วัด

- 1) มีการจัดการแผนงานเพื่อการขุดลอกรักษาสภาพแหล่งน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2) มีจัดทำผังเมืองเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่แหล่งน้ำ



นโยบายที่ 4

ควบคุมการขยายตัวของเมืองอย่างเหมาะสม

มุ่งเน้น “**ควบคุมการขยายตัวของเมืองอย่างเหมาะสมในพื้นที่เขตเทศบาลและชุมชนเมือง**” โดยมีเป้าหมาย ดังนี้

- ส่งเสริมการขยายตัวของเมืองให้อยู่ในขอบเขตพื้นที่เมืองเดิมให้เต็ม ประสิทธิภาพที่มีระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับอย่างเพียงพอ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาพื้นที่เมืองใหม่ต้องไม่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยและไม่ให้รุกล้ำพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติและเกษตรกรรมชั้นดี
- กำหนดขอบเขตการขยายตัวของเมือง (Urban Growth Boundary : UGB) ให้มีการขยายตัว ไม่เกินร้อยละ 2 ของพื้นที่ชุมชนเมืองที่มีอยู่เดิมอย่างชัดเจน

พื้นที่เป้าหมาย : พื้นที่ในเขตเทศบาลและชุมชนเมืองทั้งหมดที่มีแนวโน้มเกิดการกระจุกตัวของประชากรและการพัฒนาเศรษฐกิจ

มาตรการ

1) กำหนดมาตรการพัฒนาเมืองเพื่อเพิ่มความหนาแน่นพื้นที่เมืองให้มีการใช้โครงสร้างพื้นฐานได้เต็มประสิทธิภาพ ควบคู่กับการเพิ่มพื้นที่โล่งเพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมเมือง

2) กำหนดพื้นที่การขยายตัวของเมืองให้มีการขยายตัวไม่เกินร้อยละ 2 ของพื้นที่ชุมชนเมืองที่มีอยู่เดิม

ตัวชี้วัด

พื้นที่เมืองมีการขยายตัวของไม่เกินร้อยละ 2 ของพื้นที่ชุมชนเมืองที่มีอยู่เดิม

นโยบายที่ 5

รักษาพื้นที่เกษตรกรรมเพื่อการผลิตและความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

มุ่งเน้น “พื้นที่เกษตรกรรมของประเทศได้รับการอนุรักษ์เพื่อการผลิตและความมั่นคงทางอาหารของประเทศ และส่งเสริมการทำเกษตรกรรมในพื้นที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่”

พื้นที่เป้าหมาย พื้นที่เกษตรกรรม 3 ประเภท ได้แก่

- 1) **พื้นที่เกษตรกรรมขั้นดี** เป็นพื้นที่คุ้มครองไว้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหารและผลิตสินค้าเกษตรที่ให้ผลตอบแทนสูง จึงมีเป้าหมาย ควบคุมไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินไปเป็นพื้นที่อื่น
- 2) **พื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพสูง** ให้ผลผลิตเกษตรในระดับปานกลางถึงสูง จึงมีเป้าหมาย ควบคุมไว้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมในการผลิตอาหารและสินค้าเกษตร ที่สำคัญของประเทศ
- 3) **พื้นที่เกษตรกรรมทั่วไป** เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมทางการเกษตรค่อนข้างต่ำ หรือไม่เหมาะสมต่อการผลิตสินค้าเกษตร เนื่องจากให้ผลผลิตไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน หรือเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ จึงมีเป้าหมายส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ไปเป็นพื้นที่เพื่อการพัฒนา รวมทั้งการเป็นป่าเศรษฐกิจที่มีความยั่งยืนกว่า



นโยบายที่ 5

รักษาพื้นที่เกษตรกรรมเพื่อการผลิตและความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

มาตรการ

(1) กำหนดโซนพื้นที่เกษตรกรรมตามศักยภาพ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

(1.1) พื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี มีมาตรการคุ้มครองให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอย่างยั่งยืน ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินไปเป็นพื้นที่อื่น เพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร และเป็นแหล่งเกษตรอัตลักษณ์ (GI) เกษตรมูลค่าสูงของประเทศ

(1.2) พื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพสูง สงวนพื้นที่ที่มีคุณภาพดินและระบบชลประทานที่สมบูรณ์ เพื่อแหล่งเกษตรกรรม เกษตรอัตลักษณ์ (GI) เกษตรอินทรีย์ เกษตรอัจฉริยะ เกษตรชีวภาพ เกษตรปลอดภัย และเพื่อความมั่นคงทางอาหาร

(1.3) พื้นที่เกษตรกรรมทั่วไป ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทางเลือก ปลูกป่าเศรษฐกิจ

(2) ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่แบบ Smart farming โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยมาใช้ในการทำเกษตรกรรม รวมถึงการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรการเกษตร เกษตรแม่นยำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้นทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

(3) จัดทำผังเมืองเพื่ออนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี และพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพสูง

(4) มีกฎหมายที่บัญญัติเพื่อบังคับใช้คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมทุกประเภท

ตัวชี้วัด มีมาตรการทางผังเมืองเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรมในผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่



นโยบายที่ 6 จัดเตรียมพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายการพัฒนาประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน

สนับสนุนการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster Development) กลุ่มธุรกิจและสถาบันที่เกี่ยวข้องให้มารวมตัวกันอย่างครบวงจร โดยกำหนดพื้นที่การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

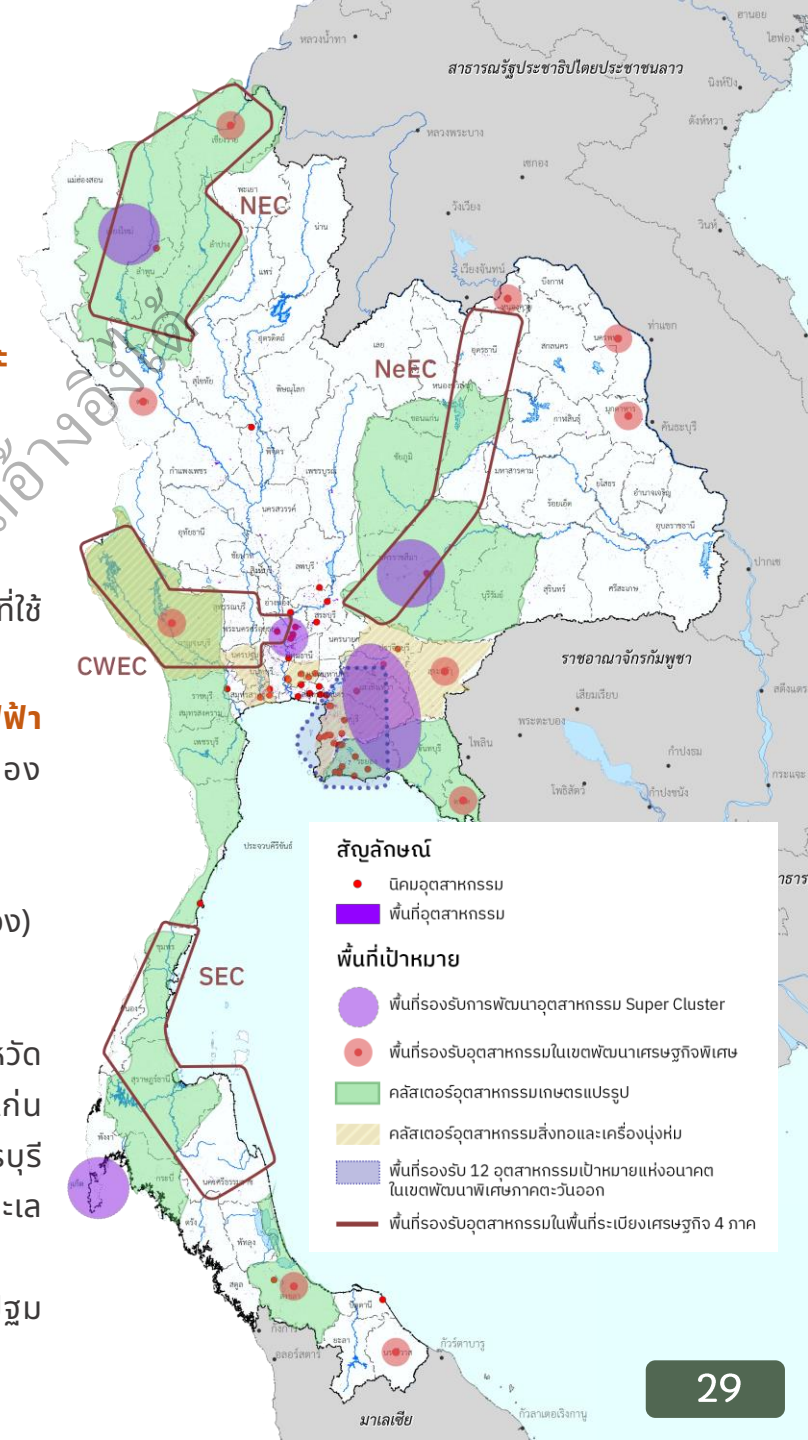
พื้นที่เป้าหมาย

1) **พื้นที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม Super Cluster** เป็นคลัสเตอร์สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ได้แก่

- (1) **คลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน และคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม** (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครราชสีมา)
- (2) **คลัสเตอร์อุตสาหกรรมดิจิทัล** (จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต)
- (3) **คลัสเตอร์อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** (จังหวัดชลบุรี ระยอง)

2) **พื้นที่รองรับคลัสเตอร์เป้าหมายอื่นๆ** ได้แก่

- (1) **คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป** ได้แก่ คลัสเตอร์แปรรูปผักผลไม้ สมุนไพร(จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน) คลัสเตอร์ปศุสัตว์ มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด (จังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์) คลัสเตอร์อ้อย สับปะรด ยางพารา (จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์) คลัสเตอร์แปรรูปผลไม้ ยาง (จังหวัดระยอง จันทบุรี ตราด) คลัสเตอร์ปาล์ม อาหารทะเลแปรรูป ยางพารา (จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ สงขลา)
- (2) **คลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม** ได้แก่ กรุงเทพฯ กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สมุทรสาคร ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว



นโยบายที่ 6 จัดเตรียมพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายการพัฒนาประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน

พื้นที่เป้าหมาย (ต่อ)

3) พื้นที่รองรับอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ได้แก่ จังหวัด เชียงราย ตาก สระแก้ว สงขลา ตราด นราธิวาส มุกดาหาร กาญจนบุรี นครพนมหนองคาย

4) พื้นที่รองรับ 12 อุตสาหกรรมเป้าหมายแห่งอนาคต ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา

5) พื้นที่รองรับอุตสาหกรรมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ 4 ภาค ได้แก่

(1) **NEC** ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง

(2) **NeEC** ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมชีวภาพ ในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา อุดรธานี หนองคาย

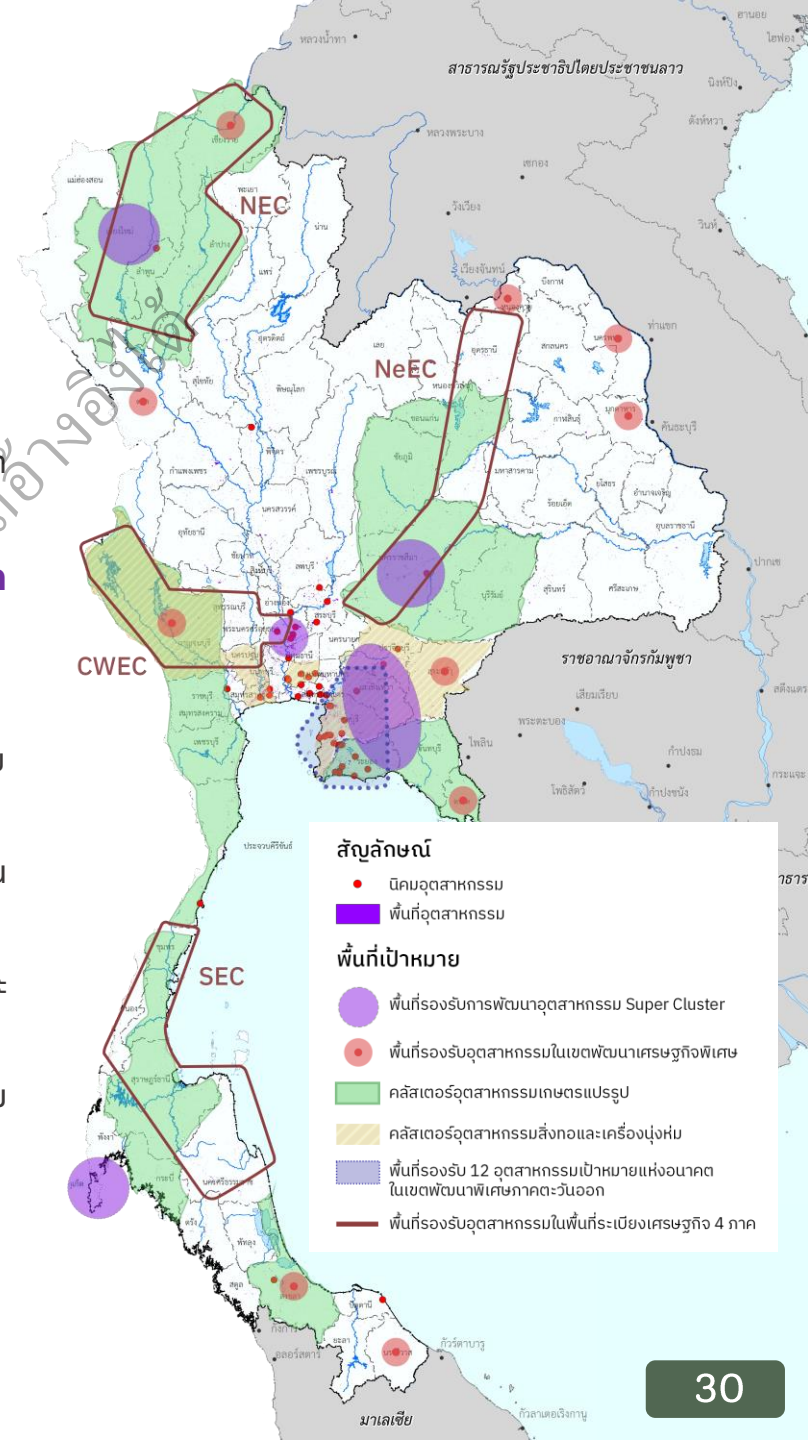
(3) **CWEC** ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นครปฐม สุพรรณบุรี กาญจนบุรี

(4) **SEC** ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดระยอง สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช

6) พื้นที่รองรับอุตสาหกรรมทั่วไป

ได้แก่ เขตนิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม

7) พื้นที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ



นโยบายที่ 6 จัดเตรียมพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายการพัฒนาประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน

มาตรการ

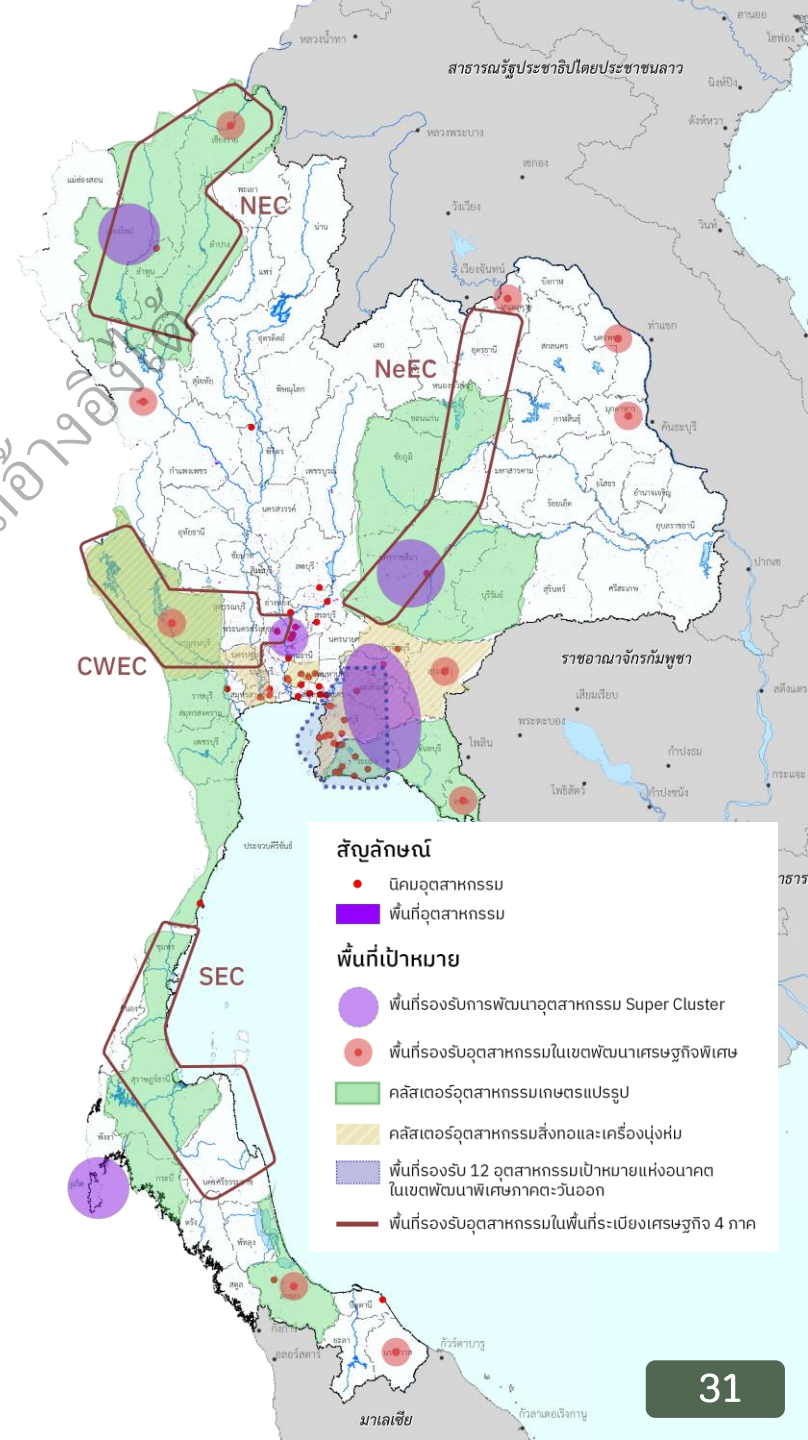
1) จำกัดการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมแบบ Stand Alone เพื่อลดผลกระทบต่อชุมชนด้วยการปรับปรุงและส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ทั่วไปให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2) สนับสนุนการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster Development) ในรูปแบบเขตนิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม และสวนอุตสาหกรรม

3) ใช้มาตรการทางผังเมืองเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวเป็นแนวป้องกันมลพิษในเขตพัฒนาอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด

มีมาตรการทางผังเมืองเพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่เหมาะสมในผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่



นโยบายที่ 7

ส่งเสริมการพัฒนาการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่เหมาะสมและยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วม



มุ่งเน้น “ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดความสมดุลของการใช้ทรัพยากรและการรักษาระบบนิเวศ”

มาตรการ

- 1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนาพื้นที่ตามนโยบายของรัฐ
- 2) ให้ความรู้แก่ประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ให้เหมาะสมกับศักยภาพ และตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ
- 3) สร้างเครือข่ายด้านการผังเมืองจากทุกภาคส่วนในระดับจังหวัดและท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

มีการจัดทำสื่อและเผยแพร่ความรู้ด้านการผังเมืองกับการพัฒนาการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างยั่งยืน

